

Sindikati so za hitrejšo in cenejšo gradnjo stanovanj

31. maja letos je občinski sindikalni svet na volilni konferenci za izvolitev delegatov za VI. kongres ZSJ razpravljala o aktualni temi »Hitrejšo razreševanje stanovanjskih vprašanj«. Sprejel je več stališč in zaključkov, ki jih je posredoval občinskemu forumom, republiškem sindikalnemu svetu in izvoljenima delegatoma za VI. kongres.

Na podlagi razprav pri kadrovske komisiji in predsedstvu občinskega sindikalnega sveta je volilna konferenca sprejela predlog, naj bi bila delegata za kongres iz industrije in rudarstva. Konferenca, ki so jo sestavljali občinski sindikalni svet in predsedniki sindikalnih podružnic je enoglasno izvolila za delegata:

Slavka Berganta (1934), kovinostrojarja Industrije pohištva STOL — Kamnik, ki je predsednik IO sindikalne podružnice in član republiškega sindikalnega sveta Slovenije ter **Janeza Maleša** (1942), tehničnega risarja v rudniku kaolina Črna pri Kamniku, tajnika IO sindikalne podružnice in član predsedstva občinskega sindikalnega sveta Kamnik.

Delegata sta bila izvoljena na podlagi znanih meril o delavnosti v sindikalnih organizacijah in pripravljenosti na delo tudi izven ožjega kroga sindikalnih organizacij podjetij.

V nadaljevanju volilne konference so udeleženci obravnavali

predkongresno gradivo »Hitrejšo razreševanje stanovanjskih vprašanj — pomemben element standarda delovnih ljudi« in ga navezovali na stanje, kakršno je v naši občini. Sprejeli so stališča in zaključke, ki so v glavnem ti-le:

Delitev dohodka v gospodarskih organizacijah ni primerna in spodbudna za rast stanovanjskega standarda, ker gospodarskim organizacijam ostaja malo dohodka.

Sredstva za stanovanjsko izgradnjo smo decentralizirali, še vedno pa nismo ustvarili njih koncentracije in so zato razdrobljena. Ne vemo kdo bi jih moral zbrati in še zmeraj razpravljamo, čigava je ta odgovorna naloga ali stanovanjskih podjetij, posebnega sklada ali banke. Za sedaj to prepuščamo banki, kar pa sicer ni zmeraj učinkovito.

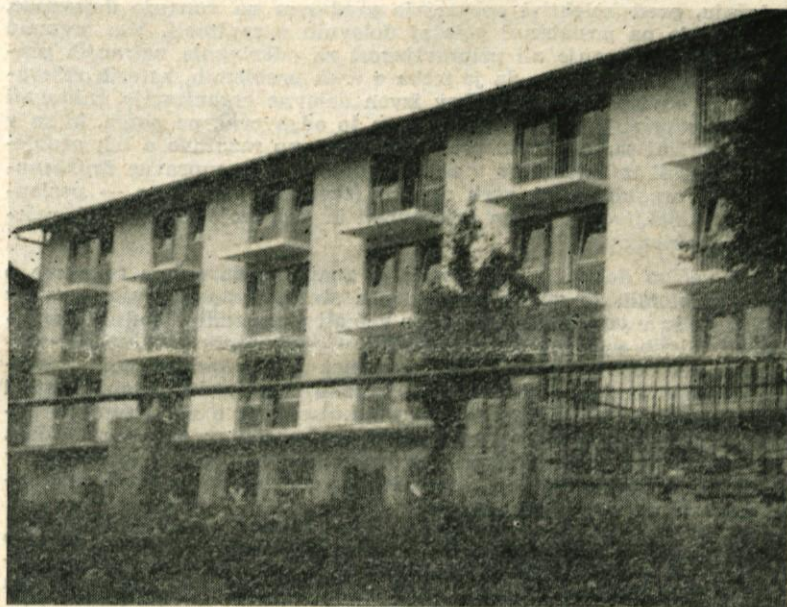
Med elementi, ki zavirajo obseg stanovanjske izgradnje je tudi **pomanjkljivost planov**. Še vedno nam ni dovolj jasno, kje, kdaj, kakšno vrsto stanovanj in za kakšno ceno bomo gradili.

Sistem kreditiranja stanovanjske izgradnje za tržišče še ni dovolj proučen. Gradbena podjetja nimajo možnosti za ugodnejše kreditiranje naročnika na daljši rok. Banke v tem primeru niso dovolj poslovne, da bi obsežne, povoljnejše in dolgoročno kreditirale gradbeno podjetje. Takoj po dograditvi stanovanj za trg morajo gradbena podjetja vrniti kre-

dite. Zaradi takega kreditiranja interesi celo z višjimi, kaj šele tisti s povprečnimi osebnimi dohodki, ne morejo računati na nakup stanovanja.

Urbanistično urejanje in arhitektonska izvedba gradenj sta v

stoječega stanovanjskega fonda v družbeni lasti. Z odprodajo bi povečali fond finančnih sredstev za razširjeno reprodukcijo stanovanjske izgradnje. V svojih zaključkih je konferenca pokazala tudi na neutemeljenost obstoja kar

1. julija se bodo že lahko vselili stanovalci v drugi 18-stanovanjski blok na ljubljanski cesti. Stanovanja je za prodajo zgradilo gradbeno podjetje Graditelj iz Kamnika. V pritličju bodo trgovski lokali — papirnica, knjigarna in trgovina s pohištvom.

Ob 25-letnici VI. SNOUB Slavka Šlandra

Šlandrovci se bodo srečali 8. septembra v Motniku

Letos 6. avgusta bo poteklo 25 let odkar je bila na Šipku nad Blagovico ustanovljena Šlandrova brigada. Njen prvi komandant je bil Janko Sekirnik-Simon, politični komisar pa Mitja Ribičič Ciril.

Pripravljali odbor za proslavo 25-letnice Šlandrove brigade, v katerem so tudi predstavniki občinskih skupščin in družbenopolitičnih organizacij občin Kamnika, Domžal, Žalec in Mozirja, vodi pa ga narodni heroj Mirko Jerman, je sklenil, da bo osrednja proslava 8. septembra letos v Motniku.

Poleg nekdanjih Šlandrovcev, borcev in aktivistov iz omenjenih občin naj bi bil tega dne v Motniku tudi zbor pionirjev. Računajo, da se bo na proslavi zbralo preko 3000 ljudi. Proslava bo v središču Motnika, na prostoru pri Zadržnem domu.

Poleg osrednje proslave bodo ves mesec julij in avgust številne športne, kulturne in druge prireditve, na katerih bo sodelovala zlasti mladina omenjenih štirih občin, v katerih so Šlandrovi brigadi podelili domovinsko listino.

Sam Motnik se bo za proslavo tega pomembnega jubileja temeljito pripravil. V kratkem bodo skozi naselje asfaltirali cesto, uredili pročelja hiš in sploh uredili zunanji izgled kraja.

Motnik za kraj proslave niso izbrali slučajno. Tod so bile pozimi 1943/1944 številne akcije borcev Šlandrove brigade. Med drugimi so Šlandrovci napadli in zavzeli žandarmerijsko postojanko v Motniku. V teh bojih je padel namestnik komandanta bataljona Džek, ki mu bodo odkrili tudi spominsko obeležje.

F. S.

veliko primerih zelo draga. Nismo še zasledili, da bi zaradi cenejših izvedb, za katere bi dal pogoje že urbanistični plan, prišlo do pametnega sodelovanja ali celo do zaostitve v korist racionalizacije gradnje.

V stanovanjski izgradnji je nujno v korist izgleda mesta zagotoviti temeljit nadzor s strani gradbene in urbanistične inšpekcije.

Zaostajanje se kaže tudi v **kommunalni izgradnji**. Interesenti niso nikdar dovolj na jasnem glede gradbenega zemljišča, če bo pravočasno komunalno urejeno. Kljub plačilu prispevka za uporabo mestnega zemljišča opraviijo komunalno ureditev delno sami na svoje stroške.

Med zaključke in predloge so udeleženci stavili še **hitrejšo ureditev okolice dograjenih stanovanjskih blokov**, ki je opravljena šele po daljšem obdobju, celo po nekaj letih ter dajanje večje možnosti konkurenčnosti med gradbenimi podjetji pa tudi komunalnimi. Nobeno od teh naj bi ne imelo monopolnega položaja.

Poudarili so tudi, da **prepočasi rešujemo vprašanja odprodaje ob-**

treh stanovanjskih podjetij, oziroma enot v naši občini, saj so v drugih celo večjih mestih ustanovili le eno. Enotno stanovanjsko podjetje bi smotrnejše gospodarilo tako s starimi kot novejšimi stanovanjskimi stavbami v družbenem sektorju.

Konferenca je predlagala tudi **izpopolnitev sistema samoupravljanja na področju stanovanjskega gospodarstva**, solidnejše je treba urediti odnose med stanovalci, hišnimi sveti in stanovanjskimi podjetji; stanovanjsko podjetje naj bi postalo izvrševalec politike skupščine stanovalcev.

Glede **oblikovanja dohodkov v stanovanjskih podjetjih** je treba izoblikovati taka merila, ki bodo v skladu z rezultati gospodarjenja s stanovanjskim fondom in s tem z intencijami reforme ter spodbudna za boljše gospodarjenje.

Na hitrejši razvoj stanovanjske izgradnje vplivajo negativno tudi počasni in birokratski postopki za pridobitev lokacij, gradbenih dovoljenj in vsega drugega, čemur bi morali posvetiti potrebno pozornost pristojni organi in občinska skupščina.

V. D.

S sestanka občinskega političnega aktiva Dosledno uresničevati sprejeta stališča

Občinski komite ZKS je pred dnevi sklical posvetovanje družbenopolitičnih delavcev kamniške občine, na katerem so razpravljali o aktualnih političnih problemih v občini. Udeleženci so dali poudarek zlasti položaju v delovnih organizacijah in ukrepom, ki naj pripomorejo k hitrejšemu reševanju perečih problemov.

Menili so, da je v sedanji politični situaciji izredno pomembno, da imajo odgovorni ljudje v delovnih organizacijah in vodstva organizacij večji posluš in kolektivnih za vsa odprta vprašanja in za možna ali stvarna žarišča zaostrenih odnosov in razpoloženja v delovnih organizacijah. Vodstva delovnih organizacij so odgovorna, da skupaj z organizacijami analizirajo politični položaj v delovnih organizacijah in pravočasno ustrezno ukrepajo tako, da pri tem utrjujejo samoupravno življenje in samoupravno zavest kolektiva.

Za vse dosežane prekinitve dela pri nas so bili povod nižji osebni dohodki. V takih situacijah smo govorili predvsem o neposrednih povodih za prekinitve dela, manj poudarka pa smo dajali analizi globljih vzrokov. Dogaja se nam, da nekatera vodstva podjetij, ki so v težjem položaju, pred kolektivni opozarjajo predvsem na zunanje dejavnike, ki vplivajo na poslabšani položaj delovnih organizacij. Vse premalo pa kažejo zanimanje ali pripravljenost za odkrivanje notranjih problemov. Rečeno je bilo, da je treba o vseh problemih, katerih reševanje je odvisno od dejavnikov izven delovne organizacije, zahtevati hitrejše reševanje v organih, ki so za to odgovorni, po poteh, ki so v naši politični samoupravni praksi. Dolžni smo razpravo o teh problemih prenesti iz kolektivov v za to odgovorne samoupravne družbenopolitične organizacije na vseh ravneh (zbornice, skupščine — poslanci itd.), kolektive pa o tem informirati in uspešneje pritegniti k reševanju problemov.

Za večino delovnih organizacij je značilno, da tečejo razprave o vseh problemih le znotraj strokovnih služb, samoupravnih organov (DS, UO) in v vodstvih podjetij ter več ali manj tudi v vodstvih organizacij. Širših posvetovanj s kolektivni o poglavitnih problemih posameznih delovnih organizacij ni. Tak odnos utrjuje formalizem v samoupravljanju. Ponekod prevladujejo izrazito birokratski in tehnokratski koncepti. Iz istih virov pa so pogosti komentarji o nizki samoupravni zavesti kolektiva takrat, kadar pride do zaostritev, nikoli pa ni časa za to, da bi bil kolektiv neposredno informiran s strani odgovornih v podjetju. V večini delovnih organizacij se tudi celotna aktivnost začne in konča v izvršnih odborih.

Glede nagrajevanja po delu je bilo rečeno, da v praksi pogosto pozabljamo na pravi pomen principa nagrajevanja po delu in ga povzdiguje v namen samemu sebi, pri čemer ne upoštevamo danih razmer in pogojev za ustvarjanje dohodka.

Na aktivu so se dogovorili, da v vseh delovnih organizacijah ocenijo realnost odnosov in razponov, ki izvirajo iz obstoječih delitvenih razmerij in ustrezno reagirajo. Videti je treba, kje so vzroki za tako nizko produktivna delovna mesta, kjer posamezniki dosegajo izredno nizke osebne dohodke. Večji poudarek moramo dati tudi razvoju posameznih oblik družbenega standarda.

V zadnjem času se v nekaterih delovnih organizacijah v širšem obsegu pojavljajo razne oblike dopolnilnega dela, (pogodbena delo, popoldanska obrt, honorarno delo itd.). Potrebno je takoj analizirati obseg tega dela, odnose, ki s tem v zvezi nastajajo znotraj delovnih organizacij in v odnosu do privatnega sektorja.

Za krepitev samoupravnih odnosov v občini in delovnih skupnostih je izrednega pomena principielnost v samoupravnih odnosih med delovnimi organizacijami in družbenopolitično skupnostjo — občino z vsemi njenimi samoupravnimi organizmi in organizacijami. Zlasti takrat, kadar je potreben kritičen pristop k reševanju posameznih problemov, se pojavljajo v delovnih organizacijah določeni odpori. Takrat se često pojavljajo demagoške parole o »nevmešavanju« in podobno. Taki odnosi nikakor ne krepijo odgovornejši odnos vseh činiteljev v občini pri reševanju družbenopolitičnih problemov. Namesto, da bi se zavzeli za razreševanje nakazanih problemov, poskušajo vrniti v raznih oblikah pritisk na tiste, ki ta problem odkrivajo. Priporočila skupščine in stališča družbenopolitičnih organizacij o posameznih aktualnih družbenopolitičnih vprašanjih v občini in v delovnih organizacijah, se v posameznih delovnih organizacijah ne obravnavajo.

Razprava na aktivu se je dotaknila tudi nekaterih vprašanj ekonomske politike. Zahteva se ostrejši kurs v osebni odgovornosti posameznih odgovornih činiteljev za počasno ali neustrezno reševanje posameznih problemov. Med drugim je bilo govora o klirinški poravnavi medsebojnih obveznosti, ki je zboljšala položaj tistih, ki slabše gospodarijo na račun boljših, kritiziran je bil uvozni režim, zlasti devizni in neodgovornost, ker devizni sistem za tekoče leto še vedno ni znan. Sprejemanje predpisov, ki urejajo posamezne odnose v tekoči ekonomski politiki s tako zamudo, ima lahko izredno težke posledice.

Prisotni so menili, da je treba dosledno zahtevati od vseh odgovornih na vsa odprta vprašanja takojšnje odgovore in ukrepe.

Program razvoja otroškega varstva v Kamniški občini

Svet za otroško varstvo, ki dela v okviru Temeljne izobraževalne skupnosti v Kamniku, se je takoj po ustanovitvi lotil obsežnih nalog, ki jih terja ureditev otroškega varstva v občini. Svet predstavljajo predstavniki šestih največjih kamniških industrijskih kolektivov, občinskega sindikalnega sveta in vzgojno varstvenih ustanov. Svet se je lotil svojega dela tako, da je opredelil katere naloge je glede na možnosti lahko rešiti v letošnjem letu in kaj bi bilo treba storiti za hitrejši razvoj otroškega varstva v prihodnjih letih. Ker je stanje na področju otroškega varstva v naši občini tako pereče, da ne trpi nobenega odlašanja, je svet že predložil skupščini Temeljne izobraževalne skupnosti predlog programa o organizaciji in razvoju otroškega varstva, ki ga je mogoče uresničiti že v letošnjem letu.

V kamniški občini obstojata le dva otroško varstvena zavoda, in sicer vrtec Antona Medveda z dvema oddelkoma v Zapricah in na Duplici, ki ima v varstvu 225 otrok. Ta zavod ima kombinirano varstvo za predšolske in šolske otroke. Dijaški dom ima zmogljivost 60 učencev s polno oskrbo in do 70 gojencev za dnevno varstvo. V preteklem šolskem letu se je v ta dom prijavilo v dnevno varstvo in celotno oskrbo zelo malo učencev (okrog 30) in zato dom ni bil v celoti izkoriščen. Hkrati pa je otroški vrtec že presegel svoje zmogljivosti in ne more več sprejemati v varstvo novih otrok. Ob podatku, da je v občini vključenih le nekaj pod 5 % vseh otrok v otroško varstvo in da je popolnoma nerešeno vprašanje dojenčkov, oz. otrok do 2 let starosti, se samo po sebi vsiljuje vprašanje, kako čimbolje in čimbolj gospodarsko izkoristiti obstoječe zmogljivosti na področju otroškega varstva v občini. Zato predlog programa nakazuje trenutno najbolj učinkovito rešitev na ta način, da bi bil sedanji otroški vrtec v bodoče namenjen samo za dnevno varstvo predšolskih otrok, medtem ko bi v sedanjem Dijaškem domu uredili prostor za dnevno varstvo šolskih otrok. Uresničitev tega predloga bi zahtevala najmanj sredstev in lahko precej več prispeva k povečanju števila otrok, vključenih v otroško varstvo. Posebno pozornost pragram posveča tudi gradnji novih igrišč pri posameznih oddelkih otroškega vrtca, ki so sedaj brez igrišč. Tako naj bi še v letošnjem letu uredili igrišče otroškega vrtca Antona Medveda, igrišče na Duplici in v Zapricah.

Z manjšimi adaptacijami in popravili obeh centralnih otroškovarstvenih in vzgojnih ustanov bo možno znatno povečati zmogljivosti in hkrati izboljšati pogoje dela v teh ustanovah. V letošnjem letu bo poleg sredstev, ki naj bi jih v ta namen zagotovile posamezne gospodarske organizacije, iz prispevka za otroški dodatek, krajevnega samoprispevka in občinskega proračuna zagotovljenih v skladu za otroško varstvo okrog 15 milijonov S dinarjev. Ta sredstva bodo v glavnem zadostovala za uresničitev kratkoročnega programa, ki ga bo temeljna izobraževalna skupnost v kratkem sprejela.

F. S.

VECJA INDUSTRIJSKA PROIZVODNJA

Kamniška industrija izvozila za 1,7 milijonov dolarjev blaga

V prvem tromesečju letošnjega leta so industrijska podjetja v Kamniški občini zabeležila nekoliko slabše proizvodne rezultate kot v letu 1967. Vendar smo pričakovali izboljšanje v naslednjih mesecih. Pričakovanja so se uresničila že v mesecu aprilu pa tudi prehodni rezultati o doseženi proizvodnji so za mesec maj dokaj ugodni. Kamniška industrija je v prvih petih mesecih letošnjega leta proizvedla za 107,1 % več kot v istem obdobju leta 1967. Če primerjamo te rezultate s podatki o industrijski proizvodnji v naši republiki, smo lahko zadovoljni. Delovne organizacije so kljub težavam, ki jih imajo pri nabavi reprodukcijskega materiala, pomanjkanju obratnih sredstev, zaradi slabega plačevanja računov itd. uspela doseči in preseči planirano vrednost proizvodnje.

Med podjetji imajo še težave v »Svitu« in tovarni usnja. Zaskrbnjujoči pa so podatki v Tovarni kovanega orodja, kjer so proizvedli za 36 % manj kot v istem ob-

dobju leta 1967, ki so ga že tako zaključili s poslovno izgubo kot edino tako podjetje v občini. Bistveno pa so povečali proizvodnjo v Živilski industriji, Rudniku kaolina, tovarni »Stol« in »Titanu«. Posebno rezultati v »Titanu« nas zadnje čase prijetno razveseljujejo, kajti ne smemo pozabiti na težko gospodarsko stanje, kakršno je bilo v tej tovarni lansko leto.

Uspehi so v izvozu mnogo ugodnejši. Kamniška podjetja, ki pretežno izvažajo na konvertibilna področja zahodne Evrope in v severno Ameriko, so izvozila kar za 1.744 tisoč ameriških dolarjev ali za 31,6 % več kot v istem obdobju lani. Poleg »Stola«, ki že več let dosega najugodnejše rezultate, moramo posebno omeniti Tovarno usnja, »Svilanit« in podjetje Kamnik, ki so svoj izvoz podvojila.

Pričakujemo lahko, da se bo tako ugodna dinamika pri proizvodnji in izvozu v naslednjem obdobju še nadaljevala. T. J.

Posvet o usposabljanju in zaposlovanju mladih v Kamniku

Zavod za zaposlovanje je v sodelovanju s Skupščino občine Kamnik organiziral v maju 1968 posvet o vključevanju mladine v uk, o problemih zaposlovanja, štipendiranja in poklicnega usmerjanja v posamezne profile šol II. stopnje. Posveta so se udeležili predstavniki kadrovske službe v delovnih organizacijah, strokovnih služb in družbeno politični delavci.

Iz materiala za posvet in zelo živahne razprave jasno izhaja, da v industriji ni pričakovati kekega skokovitega porasta zaposlenosti. Pričakovati pa je rast zaposlenosti v terciarnih dejavnostih: uslužnostni dejavnosti, turizmu, gostinstvu, obrti in to predvsem v privatnem sektorju.

Odstotek nezaposlenih občanov glede na zaposlene se je od leta 1963, ko je bilo nezaposlenih 61 občanov ali 0,8 % povečal do marca 1968 na 2,7 % ali 215 nezaposlenih.

Gibanja, ki so posledica gospodarske reforme, se še vedno močno odražajo v rasti števila nezaposlenih in to predvsem v strukturi nezaposlenih. Delovne organizacije se branijo in boje sprejeti ljudi, ki so se izkazali kot

jati tudi misel, da je za vodenje kmetije potrebno znanje, pridobljeno vsaj preko tečajev ali nižje kmetijske šole, da je torej potrebno imeti za gospodarno vodenje kmetije širšo izobrazbo kot pa za opravljanje mnogih del v industriji.

Posebno pozornost je potrebno posvetiti tudi sprejemanju mladih v delovna razmerja. Ti po prvem vtisu, ki ga dobe o delovni organizaciji, še dolgo regulirajo svoje ponašanje in prizadevnost, presojujejo resnost delovne discipline, prilagojujejo delovne navade in lastne ambicije. V delovnih organizacijah je še vedno premalo poudarjena vloga kadrovske komisije, kar ima za posledico neprincipielnost pri sprejemanju in premeščanju, premajhno upoštevanje in iskanje strokovnih mnenj. To ima za posledico pojmovanje, da npr. invalidi lažje stopnje in ljudje z nekaterimi fizičnimi defekti niso sposobni za nobeno delo in jih zato ne morejo sprejeti v delovna razmerja, češ da imajo take že v podjetju. Vse študije pa kažejo, da so prav taki ljudje, če so psihično urejeni, najbolj delovni. Res je, da niso zmožni za vsako

mladih pomembno vlogo štipendijska politika, ki jo pojmuje kot posledico dolgoročnega kadrovskega planiranja, ki naj prilagodi strukturo strokovnih kadrov gospodarskim potrebam in omogoči študij nadarjeni mladini ter prepreči nepotrebno rast števila nezaposlenih. Občinska skupščina je na svoji seji že sprejela sklep o tem, da naj bi vse delovne organizacije podeljevale štipendije po enotnih kriterijih, ki naj bi bili objektivni brez sentimentalnih primesi, lokalizma in »zvez«, kar naj bi omogočilo študij pridnim in nadarjenim, delovnim organizacijam pa sposobne strokovnjake.

V naši občini letos zaključuje osemletko (8., 9., 10. leto šolanja) 424 učencev: 199 fantov in 225 deklet.

Od celotnega števila zaključujočih še vedno 145 ali 34,2 % zaključuje šolanje z nedokončano osemletko. Število teh iz leta v leto pada, vendar jih je še vedno toliko, da moramo pogledati njih poklicne namere. Iz odgovorov »ankete o izbiri poklica« je razvidno, da jih namerava nadaljevati šolanje v osnovni šoli 67 ali 46,2 %, manjše število jih bo ostalo na kmetijah, še vedno pa je vprašanje vključitve 70 učencev, ki so se že ob anketiranju odločili za zaposlitev ali pa so bili še neodločeni. Kljub temu, da podatki zaposlovanja trenutno niso v globalu prav nič kritični, ostaja nezaposlena pretežno mlajša delovna sila, ki dobi le začasno zaposlitev ali pa je sploh ne dobi. Izhajajoč iz tega bo približno 70 kandidatov le predstavljalo precej velik problem, kako jih zaposliti.

Problem pa ne bodo predstavljali le kandidati z nedokončano osemletko, pač pa v veliki meri tudi dekleta z dokončano osemletko. Da je temu res tako, kažejo podatki o željah za šole II. stopnje. Za te šole se je odločilo skupno 140 učencev, od tega 51 fantov in 89 deklet. Največ (49) jih namerava nadaljevati šolanje na gimnaziji.

Tako kot vsako leto ugotavljamo tudi letos, da mnogo učencev svojih poklicnih želja ne bo moglo realizirati, vendar bo z ozirom na to, da jih zaključuje šolanje vsako leto vedno več, tudi število razočaranih večje. Vzroki za to so različni. Zaradi vnaprej določenih kapacitet šol se bo moralo preusmeriti precej učencev, ki so se odločili za TSS elektro, gradbeno in kemijsko stroko. Enako velja za tiste učenke, ki

so se odločile za medicinske sestre, otroške negovalke in učiteljice.

Ne glede na kapacitete šol je zelo sporna tudi kasnejša zaposlitev v večini imenovanih poklicev.

Veliko učencev bo prisiljeno preusmeriti svoje poklicne namere tudi zaradi svojih psihofizičnih sposobnosti, ker so v mnogih primerih poklicne želje popolnoma neustrezne.

Važno vlogo igra tudi materialno stanje družin kandidatov, ki v mnogih primerih ne dopušča vključitve v željeno šolo. Analize preteklih let kažejo, da sprejmejo šole II. stopnje z našega področja letno približno 100 kandidatov. Ostane torej približno 40 učencev, ki svojih poklicnih želja ne bodo mogli realizirati na šolah II. stopnje, zato bodo želeli v uk ali poklicne šole. Podrobnejši pregled pokaže, da so to v glavnem dekleta, ki že tako nimajo nobenih izgledov za vključitev, kar potrjuje še posebno plan potreb po kadrih za leto 1968 in v njem planirana učna mesta za dekleta.

Od 45 fantov, ki so se odločili za uk, oz. za poklicne šole, se jih je kar 14 odločilo za avtomehanika, od 59 deklet pa 21 za prodajalko.

Skupno je na voljo 72 učnih mest (največ za zidarje in pohištvene mizarje), od tega za dekleta le 2 tapetnici. Če izvzamemo 16 kandidatov, ki se morajo ustrezno poklicu vključiti v poklicne šole, in če vzamemo le grobo številčno stanje, ostane še vedno 32 kandidatov ne vključenih ne glede na neustreznost njih poklicnih želja z razpoložljivimi prostimi učnimi mesti. V resnici pa je situacija še dosti slabša, ker ni nikakršnih izgledov, da bi se bistveno povečalo število prostih učnih mest za dekleta. Morda bi se situacija nekoliko ublažila, če bi poskušali dekleta vključiti v takšne poklice, ki so do sedaj veljala kot tipično moška (pleskar, strugar, ključavničar, mizar), vendar bi bilo v tem primeru treba spreminiti mentaliteto tistih, ki so odgovorni za sprejem, kot tudi kandidatki in staršev.

Trenutna situacija kaže, da bodo težave za:

— približno 70 učencev iz nižjih razredov, ki se po končani šoli žele zaposliti,

— približno 40 deklet z dokončano osemletko, ki ne bodo uspele realizirati svojih poklicnih želja na šolah II. stopnje

— in približno 50 deklet, ki bodo verjetno ostale brez ustreznih učnih mest.

RAZPIS

Delavska univerza Kamnik, Kidričeva ulica, razpisuje za šolsko leto 1968/69 naslednje šole in tečaje:

1. I. stopnjo osemletke
2. II. stopnjo osemletke

Pogoji:

pod točko 1 uspešno končan 4. razred osnovne šole, pod točko 2 uspešno končan 6. razred osnovne šole.

Tečaji tujih jezikov:

Začetni:

- nemški
- angleški
- italijanski

Nadaljevalni:

- nemški
- angleški

Vse informacije dobite na Delavski univerzi Kamnik osebno ali po telefonu 83-452 vsak dan od 7. do 14. ure. Prijave sprejemamo do 1. septembra 1968.

DELAVSKA UNIVERZA KAMNIK

nedelavni, alkoholike, ljudi, ki so kdaj v življenju kakor koli prišli v konflikt z družbenimi normami. Manj sprejemajo mladoletnike, ker jih ne smejo vključiti v nočno delo, ne smejo jim dati fizično nevarnega ali naporega dela itd. Zato moramo stremeti za tem, da bi čim več otrok končalo osemletko v redni osnovni šoli, da bi se ti mogli vključiti v uk ali šole II. stopnje, saj je približno 70 % nezaposlenih ne kvalificiranih in je torej najtežje zaposliti take, ki ničesar ne znajo. Vsi učenci, ki obvezno šolanje zaključujejo v 7. razredu, naj bi dokončali osemletko. Nadaljevanje šolanja je pomembno zlasti za učence, ki se do septembra ne bodo nikamor vključili in bi tako ostali socialno nezavarovani.

Občinska skupščina naj bi z davčno politiko vzpodbujala mlade iz kmetijskih predelov, da bi ostali na kmetiji npr. s tem, da bi popustili pri obdavčitvi za določeno dobo, če otrok ostane na kmetiji. Hkrati moramo vzpodbu-

delo, za mnoga pa so lahko še bolj kot zdravi.

Pravilno nameščanje in premeščanje lahko torej rešuje mnoge probleme. Delovna organizacija lahko dobi ali obdrži dobrega delavca, družbena skupnost se reši nastajajočega socialnega problema, prizadeti postane produktiven in osebno srečen občan.

Posebna težava v preventivi zaposlovanja, t. j. v poklicnem usmerjanju je v pomanjkanju analiz in planov perspektivnih kadrovske potreb in sicer vsaj za 4 leta, kolikor traja strokovno izobraževanje ene generacije. Sedaj sloni vse poklicno usmerjanje na analizah vključitev učencev prejšnje generacije, šolskih uspehov, intelektualnih zmožnosti, poklicnih interesov in materialnih možnosti družin obravnavane generacije. Gospodarske potrebe po posameznih strokovnih profilih, pa moremo predvideti le na osnovi ocen razvoja posameznih gospodarskih panog. Seveda ima za racionalno poklicno odločanje

Obvestilo

Delavska univerza Kamnik prireja v juliju in avgustu tečaje:

1. Gospodinjski tečaj
2. Šiviljski tečaj
3. Tečaj za gospodinjске pomočnice
4. Tečaj za izobraževanje delavcev v kmetijstvu

Tečaji bodo v popoldanskem času v Kamniku. Prijave sprejema Delavska univerza Kamnik, Kidričeva ulica (Zdravstveni dom) osebno ali po telefonu 83-452 vsak dan od 7. do 14. ure.

DELAVSKA UNIVERZA
KAMNIK

Ob 50-letnici bojov za našo severno mejo

Ob razpadu avstro-ogrške monarhije konec oktobra 1918, meja med slovenskim ozemljem in novo nemško Avstrijo, ki se je takrat ustanovila, ni bila določena z demarkacijsko črto po pogodbi o premirju med ahtentnimi silami in avstro-ogrsko armado. Tudi vrhovna komanda srbske vojske, ki je kot del antantne vojske smela zasesti vsak del bivše monarhije, se ni zmenila za to razmejitev. Narodna vlaga SHS v Ljubljani, sestavljena iz zastopnikov vseh slovenskih političnih strank, je celo nasprotovala vsaki akciji glede vojaškega zavarovanja naših meja, češ da bodo dobili ob zaveznikov vse, kar bodo hoteli. Medtem pa je nova Avstrija že z zakonom določila ne le vsi koroško deželo temveč tudi slovensko Podravje z Mariborom in Ptujem za avstrijsko ozemlje, nemško-nacionalni mestni svet v Mariboru pa je izjavil po načelu Wilsonove samoodločbe svojo pripadnost k Avstriji, pri čemer je avstromarksistična socialdemokratska stranka stopila na stran te nemške buržoazije. Na vsem spornem obmejnem območju so Nemci izvrševali svojo oblast kakor prej. Ljudstvo pa se je zavedalo nevarnosti, ki je pretila spriču tega položaja slovenskim obmejnim pokrajinam. Zato se je v začetku novembra 1918 zbralo več spočetka samostojnih prostovoljskih oboroženih vojaških skupin na kranjsko-koroški meji in v Mežiški dolini (skupine Lavrič, Šafman, Martinčič, Ude, Malgaj in drugi), ki so začele same od sebe in na svojo roko oborožene boje za zasedbo slovenske Koroške. V Mariboru je 1. novembra 1918 major Rudolf Maister, kamniški rojak, s peščico prostovoljcev presenetil in pregnal nemške vojaške poveljnike in ukazal nemškemu vojakom, da odidejo domov v Avstrijo, mesto Maribor pa je oglašil za del Jugoslavije. Nemško-socialdemokratski mestni svet je nato zbral nad tisoč vojakov, »meščansko gardo«, z namenom, da prežene Slovence iz Maribora in Podravja. Na

Maistrov poziv pa se je zglasilo okoli 3000 prostovoljcev, delavcev, kmečkih fantov, obrtnikov, viničarjev, železničarjev in rezervnih častnikov (študentov in dijakov), na pomoč pa so prišli še Celjani, Ljubljanci, Tržačani in drugi. Tako so formirali mariborski pešpolk, topništvo in druge vojaške oddelke. S temi silami je Maister, ki ga je narodni svet za Štajersko pred tem imenoval za generala, 23. novembra 1918 razgnal mestno gardo in tako prehitel Nemce, čeprav je vlada celo prepovedala in poskušala preprečiti vpoklic prostovoljcev in samo akcijo za razorožitve garde. Hkrati je dal po Malgaju zavzeti Velikovec in je v sledečih dneh zasedel vse območje od Mure, Špilja in Radgone ves Kozjak proti zahodu, skratka vse štajersko Podravje. Medtem so Slovenci v Mariboru zamenjali nemško uradništvo na železnici, pošti in sodiščih s Slovenci. Da bi pomagali Nemcem, ki so se začeli zbirati v vojaške oddelke v Lipnici, so mariborski avstromarksisti s štrajkom zastavili železniški promet, zahtevajoč postavitve nemške oblasti. Prostovoljci — železničarji iz Ljubljane pa so prihiteli in preprečili, da ni ta štrajk ohromel sile slovenskih čet. Od nemških hujskačev nahujšana množica Nemcev in socialdemokratov ter tisoče drugih, ki so z vlaki prihitali iz severa, je 27. januarja 1919 poskušala zavzeti mesto, ko je prišla na obisk ameriška delegacija. Naskočila je mestni magistrat, kar pa je straža s težkimi izgubami za napadalce odbila. Še so sledili krvavi boji v Radgoni in Lučanah, a Podravje do Velikovca je ostalo čvrsto v slovenskih rokah. Poskus Maistra in Lavriča, da bi s silami, s katerimi sta razpolagala, zasedla Celovec, je ljubljanska vlada preprečila. Zaradi pritiska slovenske vlade boji na kranjsko-koroški meji vkljub veliki hrabrosti borcev niso uspeli, Lavrič je bil celo ujet, njegov pribojnik ubit. Ko pa se je raznesla vest, da bo mirovna konferenca priznala samo

tisto ozemlje, ki je zasedeno, je slovenska vlada aprila 1919 naglo odredila to, kar je 1918, ko je bil še čas za to, prepovedala Lavriču in Maistru, namreč napad na Celovec. Čete pa niso bile pripravljene in dovolj opremljene, bi bilo zadosti municije in oskrbe, niti rezerv. Dobro pripravljene in budni nemški Korošci so vrgli vladne čete po krvavih bojih s težkimi izgubami na obeh straneh nazaj in pridrli celo do Slovenj Gradca. Naslednja ofenziva srbske vojske, podprta s prostovoljskimi oddelki, je maja sicer zavzela Celovec in Gospo sveto, a je bilo že prepozno, kajti ob zahodni koroški meji se je pojavila italijanska divizija. Na ukaz iz Pariza se je po intervenciji Italije srbska vojska morala umakniti na mejno črto, ki so jo bile poprej pravočasno zavzele slovenske prostovoljske čete. Na tej črti je bilo sklenjeno premirje med slovensko vlado in vladama Koroške in Štajerske. To mejo je avgusta 1919 priznala mirovna konferenca kot mejo med nemško Avstrijo in Jugoslavijo. Zgodovinsko je dokazno, da nam brez vojaškega zavarovanja severne meje po prostovolj-

cih ne bi bila priznana ta meja, ki je rešila Sloveniji nekaj stotisoč Slovencev in ozemlje štajerskega Podravja z Mariborom in Ptujem, Ljutomerom, Ormožem, Središčem, Gornjo Radgono, Slovenskimi goricami, Dravskim poljem in Pohorjem in začrtala sedanjo državno mejo Jugoslavije, ki je ostala naša v kljub začasni nemški okupaciji leta 1941. Da se je slovensko ljudstvo spontano z orožjem uprlo za dosego svojih nacionalnih ciljev na severni meji v letih 1918-1919, je torej za ves slovenski narod in za Jugoslavijo zgodovinsko večnega pomena. Tudi v naši občini je še nekaj živečih udeležencev teh bojov, ki so se pred 50-letni odzvali pozivu Rudolfa Maistra. Dolej so nam znani tile tovariši: Jernej Čebulj, Miha Zrimšek, Viktor Weber, Jože Mrak, Jože Sadjak, Stane Peček, vsi iz Kamnika ter Edbin Jernam iz Šmarce. Prosimo vse ostale udeležence, katerih imena nam niso znana, da se čimprej javijo našemu uredništvu Kamnik, Titov trg 1. V prihodnji številki bomo začeli objavljati spomine nekaterih Maistrovih borcev iz naše občine. S.

Učitelji na Kozjanskem

Na pobudo pedagoškega svetovalca Janka Regvata iz Zavoda za prosvetno pedagoško službo v Ljubljani so se učitelji, ki uče v četrtih razredih osnov. šol v naši občini, odpravili na enodnevno ekskurzijo po Kozjanskem. Spoznali naj bi ta lepi in tihi del naše domovine, ki je danes manj obiskan, a ima svojo bogato zgodovino. Kamniškim učiteljem so se priključili še domžalski. 18. maja smo si tako ogledali odročeno, a silno lep košček naše zemlje, se vozili skozi vasi in kraje, ki so jih med okupacijo požigali in izseljevali Nemci, mimo prizorišč bojov slavne XIV. divizije, mimo vojnih pogorišč, kjer

pa danes zopet stojijo lepe in trdne domačije. Obiskali smo tudi Kozje, gospodarsko in politično središče tega območja, ter Kumrovec, rojstni kraj tovariša Tita. Ob mirni Sotli, kjer je nekoč Matija Gubec klical k upor, še vedno kljubujejo zobu časa močni gradovi Cetrtek, Sreda in Cesar grad, delo tisočerih rok tladov. Ob Gračnici blizu Rimskih Toplic smo nemo strmeli v ozko dolnico, kjer so si vermani za hrbit šoloobveznih otrok hoteli zagotoviti varno pot pred enotami XIV. divizije. Vso ekskurzijo je odlično organiziral in vodil pedagoški svetovalec Janko Regvat. V. V.

KAMNISKI OBCAN
4

Zvezna skupščina je v letu 1965 sprejela resolucijo o nadaljnjem razvoju stanovanjskega gospodarstva ter sprejela zakonske predpise, ki pomenijo dejansko uresničevanje načel te resolucije.

Poglavni cilj stanovanjske reforme, da se uveljavijo tudi na področju gospodarjenja in uporabe stanovanj ekonomski odnosi, se je uveljavil s stanarino, ki zagotavlja materialne pogoje za smotno gospodarjenje z obstoječim fondom. Stanarina, ki se formira do višine, ki jo kot najvišjo dovoljuje odlok skupščine občine Kamnik, bo šele v letu 1970 v celoti bremenila lastnike stanovanj. Do tedaj pa družbena skupnost subvencionira del stanarine zato, da so se lahko že v letu 1966 ustvarili pogoji za gospodarsko poslovanje z družbenim fondom.

S stanovanjsko reformo je bil dopolnjen dotedanji sistem upravljanja in gospodarjenja z družbenim fondom stanovanj z ustanovitvijo posebnih strokovnih organizacij — stanovanjskih podjetij. Pri stanovanjskem podjetju se ustanovi sklad stanovanjskih hiš, stanovanj in poslovnih prostorov v družbeni lastnini, katerega upravljajo delovna skupnost podjetja ter predstavniki stanovalcev in ustanoviteljev v okviru zakonitih predpisov in normativnih aktov.

Sklad stanovanjskih hiš stanovanjskega podjetja Kamnik je formiral 27 delovnih organizacij. Vrednost vložnega sklada znaša 27.630.043,00 dinarjev. Ta vrednost predstavlja 120 zgradb, v katerih je 705 stanovanj in 21 poslovnih prostorov. Razen navedenih stanovanj in poslovnih prostorov je v teh zgradbah še 37 etažnih enot v vrednosti 1.980.028,00 dinarjev.

Dohodek podjetja predstavljajo stanarine in najemnine od stanovanj in poslovnih prostorov. S tem dohodkom je podjetje dolžno gospodariti tako, da se ohrani nezmanjšana vrednost stanovanjskih hiš, prav tako pa podjetje odgovarja stanovalcem in ustanoviteljem za tekoče in investicijsko vzdrževanje družbenega fonda. Vsa ta določila nalagajo stanovanjskemu podjetju dolžnost za smotno gospodarjenje z družbenim fondom in gospodarsko uporabljanje sredstev oč stanarin in najemnin.

Delo in načrti stano

Na podlagi predpisov je celotni dohodek deljen na:
— sredstva za investicijsko vzdrževalna dela;
— sredstva za tekoče vzdrževanje ter za upravljanje posameznih hiš in podjetij;
— sredstva za amortizacijo.
Ena izmed poglavitnih nalog stanovanjskega podjetja je investicijsko vzdrževanje stanovanjskih hiš. Večina zgradb je bila, preden jih je podjetje prevzelo v upravljanje, zelo slabo vzdrževanih. Ker znaša povprečna starost zgradb, s katerimi upravlja podjetje, nad 50 let, je bilo potrebno izvršiti v prvem obdobju najnujnejša investicijsko vzdrževalna dela na večjem številu objektov. Pri tem je prišlo do izraza z reformo sprejeto načelo solidarnosti, saj se sredstva, zbrana na skupnem računu, lahko prelivajo, tako da novejši stanovanjski fond delno pomaga vzdrževati starega.
Investicijska dela izvaja podjetje v skladu z letnim in srednjeročnim programom. V letu 1966 so bila dela na 54, v letu 1967 pa na 68 objektih. Na starejših zgradbah so bila izvršena nujna sanacijska dela, na novejših pa redna vzdrževalna dela. Po programu so se sredstva za investicijsko vzdrževanje zgradb v glavnem uporabila za: obnovo strešnih kritin, popravilo strešnih konstrukcij, popravilo in obnovo fasad, pleskanje oken in vrat na fasadah ter pleskanje balkonskih ograj, zamenjavo dotrajanih mizarskih izdelkov, zamenjavo dotrajanih kleparskih izdelkov, za večja popravila vodovodnih in električnih instalacij, napeljavo vodovoda v stanovanja in ureditev sanitarnih naprav, za zamenjavo posameznih dotrajanih elementov v stanovanjih in skupnih prostorih.

GOSTOVANJE FOLKLORNE SKUPINE Z REKE

Kranj je bil letos v dneh od 29. maja do 2. junija gostitelj mladine iz enajstih jugoslovanskih mest. Bil je prireditelj XIII. festivala Bratstva in enotnosti. Mladinci iz Bitole, Bosanskega Šamca, Niša, Prištine, Nikšića, Slavonskega Broda, Subotice, Zagreba, Gornje Radgone, Reke in Kranja se vsako leto zberejo v drugem kraju na tradicionalni kulturni in športni prireditvi mladine, ki je letos že štirinajstič po vrsti, Kranj pa je letos sprejel udeležence srečanja že drugič.

Nad 700 mladincev se je v športnem delu programa med seboj srečalo v najrazličnejših panogah, v kulturnem delu pa je nastopilo enajst folklornih skupin in narodno zabavnih ansamblov, ki so imeli programe tudi v okoliških krajih.

Tudi v Kamniku smo 30. V. sprejeli folklorno skupino z Reke, z njimi so prišli tudi člani narodno zabavnega ansambla iz Gornje Radgone. Občinski komite ZM Kamnik jih je popoldne povabil

v Kamniško Bistrico. Kljub zaprti cesti smo ob močnem naliivu dežja prišli do postaje žičnice. Ko so gostje zagledali vitlo žičnice in visoko na hribu postajo Šimnovčev so vzklkali »Oh žičara, žičara! Mogu li gore?« Na vsak način so hoteli na vrh, samo da bi se peljali z gondolo, kajti pri njih na Reki ni to samo redkost, ampak takih objektov tam sploh ni. Nekateri so se peljali prvič, nekateri že drugič — veselje v gondoli je bilo nepopisno. Vsak je zrl v dolino, gledal je drevje pod seboj, gledal je njihov avtobus, ki je postal vse manjši. Ker je deževalo, smo brž morali v hotel Šimnovčev, kjer so gostje uživali v pravem planinskem razpoloženju. Pisanja kartic ni bilo konca ne kraja, vsak si je želel ohraniti ta obisk vsaj s kartico, ali pa sporočiti svojim, da je na Šimnovcu lepo in prijetno.

Zvečer pa so naši gostje pripravili prav prijeten zabavno-kulturni program. Ker je deževalo, niso mogli nastopiti na terasi za ka-

varno, kjer je bilo predvideno, ampak so zaplesali v kavarniških prostorih. S svojim plesom in muziko so kamničanom predstavili svoj domači kraj, svoje običaje, navade, pokazali so svet narodnih plesov in njihovo življenje.

Mislimo, da je ta obisk mladinc

cev z Reke lep dokaz zблиževanja med mladimi tako na kulturnem kot tudi na športnem področju (o katerem je vedno toliko govora) in da bi se kamniški komite ZM še v bodoče zavzemal za takšne in podobne akcije in srečanja.

S. T.

Sprejem mladih pevcev iz Amerike na Brniku

V torek 18. junija ob 17. uri se je na brniško letališče spustilo letalo švicarske letalske družbe Swissair. Z njim je v Slovenijo dopotovalo 25 mladih pevcev članov mladinskega pevskega zbora krožka št. 2 SNPJ iz Clevelanda. Z njimi so prispeli tudi njihovi sorodniki, naši rojaki in njihovi

skih narodnih nošah z godcem, ki je igral vesele in poskočne melodije. Marsikomu se je orosilo oko ob snidenju s svojimi dragimi. Zborovodkinji Cilki Valenčičevi so predstavniki Matice izročili šopek rdečih nageljev. Vsa nasmejana in razpoložena se je kmalu znašla sredi fantov in deklet v

Miss Cilka Valenčič, vodja zbora ob sprejemu na brniškem letališču

Tudi kamniški upokojenci bodo dobili svoj dom

Kamniški upokojenci že nekaj let razpravljajo o tem, kako bi prišli do primernih prostorov, v katerih bi našli svoje mesto upokojenci, ki še nimajo primernih stanovanj, zlasti pa vsi, ki želijo več družbenega življenja med upokojenci.

Na sestanku, ki ga je pred kratkim sklical občinska konferenca SZDL, udeležili pa so se ga predstavniki občinske skupščine, družbenopolitičnih organizacij in društva upokojencev, so sprejeli zelo konkretne zaključke, ki pomenijo začetek organizirane akcije za gradnjo doma upokojencev. Občinski skupščini so priporočili, naj na naslednji seji kot investitor objekta imenuje gradbeni odbor, ki mora takoj začeti priprave. Menijo, da bi bilo najprimernejše mesto za postavitev tega doma pod severnim pobočjem Zapriškega gradu. Prostor je sorazmerno blizu središča mesta in vendar dovolj odmaknjen od največjega mestnega hrupa. Objekt

nameravajo graditi postopoma. Najprej bodo zgradili iprostore za družabno življenje upokojencev in nekaj stanovanj. Ko bo stavba dograjena, bo imel dom upokojencev stanovanjske zmogljivosti za okrog 100 ljudi. Gradnjo bodo financirali delno s sredstvi iz republiškega sklada za gradnjo stanovanj upokojencev in s soudeležbo občine. Računajo, da bodo že letos razpolagali za te namene s preko 100 milijoni S din.

F. S.

Podražitev na avtobusih

Cena vozovnice na avtobusih se je podražila do Ljubljane za 40 starih din in velja zdaj voznja v Ljubljano 290 din. Pri tem moramo ugotoviti, da so ob preobilju avtobusnih zveze v dopoldanskem času vozila kaj slabo zasedena. Potniki morajo zdaj načrtno prevažanje praznega prostora plačevati z dražjo vozovnico

potomci. O zboru, ki bo imel svoj koncert tudi v Kamniku, smo podrobneje poročali že v prejšnji številki našega lista.

Slovenska izseljenska matica je dragim gostom pripravila na Brniku prisrčen sprejem. Ob letalu jih je pričakala skupina v sloven-

narodnih nošah, godec Ivanček pa je potegnil svoj meh.

Mladim pevcem, ki bodo imeli v Sloveniji več koncertov slovenskih in ameriških pesmi, kot tudi njihovim svojcem, želimo prijetno bivanje med nami!

F. S.

vanjskega podjetja

Sredstva za tekoče vzdrževanje zgradb vodi podjetje ločeno za vsako stanovanjsko hišo. Višina teh sredstev je odvisna od starosti zgradbe in znaša 10 % do 24 % od celotnega dohodka zgradbe. S temi sredstvi razpolagajo hišni sveti, ki na podlagi lastnih programov skrbe za tekoče vzdrževanje hiš. Na predloge hišnih svetov stanovanjsko podjetje realizira v okviru materialnih možnosti njihove programe. Tekoča vzdrževalna dela so se v letu 1966 izvajala na 71, v letu 1967 pa na 85 hišah. Ta sredstva so se v glavnem uporabila za: manjša popravila strešnih kritin, popravila žlebov, ključavničarskih izdelkov, mizarskih izdelkov in podov, beljenje in slikanje skupnih prostorov ter pleskanje mizarskih izdelkov, popravila in manjše zamenjave dotrajanih delov na vodovodnih in električnih instalacijah, razna manjša gradbena dela ter za vzdrževanje dvorišč.

Iz sredstev, predvidenih za upravljanje zgradb, so se krili stroški za čiščenje skupnih prostorov zgradb in plačila blagajnikom hišnih svetov za pobiranje stanarin.

Sredstva amortizacije so se uporabila v skladu s programom podjetja. S temi sredstvi je podjetje odkupilo šest stanovanj ter sodelovalo pri izgradnji petih stanovanj. Razpolagalno pravico z novimi stanovanji so pridobile delovne organizacije po vrstnem redu, ki je sestavljen za posamezne vlagatelje po višini ustvarjene amortizacije. Del sredstev amortizacije vrača podjetje delovnim organizacijam za odplačilo posojil za že zgrajena stanovanja.

Da bi podjetje čim smoterneje gospodarilo z družbenim fondom, je izdelalo srednjeročni program. Po tem programu je za investicijsko vzdrževanje zgradb predvidenih za obdobje od 1966. do 1970. leta

1.648.000,00 din sredstev, za kritje stroškov tekočega vzdrževanja in upravljanja zgradb 1.980.000,00 din ter za amortizacijo 1.507.000,00 din. Po programu bodo zgradbe do leta 1970 že toliko sanirane, da se bo lahko v naslednjem obdobju namenilo več sredstev za dvig standarda stanovanj. Sredstva amortizacije so predvidena za nakup, oz. soudeležbo pri izgradnji 20 stanovanj ter za soudeležbo pri rekonstrukciji dveh poslovnih prostorov.

Stanovanjsko podjetje se je v preteklem obdobju tesno povežalo s predstavniki hišnih svetov in samoupravnimi organi podjetja. Samoupravni organ podjetja, v katerem so predstavniki stanovalcev in ustanoviteljev, je sodeloval pri vseh pomembnejših odločitvah, posebno pa pri sprejemanju načrtov za uporabo sredstev sklada stanovanjskih hiš ter za investicijsko vzdrževanje teh. Izkušnje v preteklem obdobju so pokazale, da se povsod tam, kjer hišni sveti, zbori stanovalcev in samoupravni organi uveljavljajo svoje samoupravne pravice in dolžnosti, dosegajo boljši uspehi gospodarjenja. Podjetje je ekonomsko zainteresirano za uspešno delovanje samoupravnih organov posebno v primerih, kjer sta prisotna skrb in interes stanovalcev za uspešnejše gospodarjenje z družbenim fondom.

Po izteku drugega leta poslovanja stanovanjskega podjetja lahko ugotovimo, da je bil navzlic vsem začetnim težavam in pomanjkljivostim dosežen viden napredek v ekonomskem razvoju stanovanjskega gospodarstva. Številne zgradbe, ki jih po prejšnjem sistemu ni bilo mogoče redno vzdrževati, so bile v tem kratkem obdobju sanirane. Delno pa se je povečal tudi družbeni stanovanjski fond z nakupom, oz. izgradnjo novih stanovanj.

S sodelovanjem s hišnimi sveti in organi samoupravljanja ter z izkušnjami preteklih dveh let se bo podjetje skušalo v okviru materialnih pogojev približati ciljem reforme, to je k izboljšanju stanovanjskih pogojev naših občanov.

M. J.

Spomini koroških borcev - prostovoljcev

Bilo je 31. oktobra 1918, ko sem stopal vračajoč se domov z italijanske fronte med hišami svoje rojstne vasi Globasnice na Koroškem, ki leži pod Peco, kjer s svojo vojsko dremlje kralj Matjaž. V vaškem zvoniku je bila ura polnoči. Ze sem videl skozi temo obrise svoje rojstne hiše, ko sem srečal na križišču pred šolo gručo možkih. Voščil sem jim dober večer, takoj pa je stopil k meni eden izmed njih, mi dal roko in rekel: »Ti Jože, ravno prav si prišel.« Bil je to pokojni Lovro Horvat, ki je tiste čase nadučiteljeval na naši šoli ter je poznan tudi starejšim Kamničanom, saj je imel v Kamniku svojo hišo. Potem se me obkrožili vsi, same stare slovenske korenine, in mi podajali roke. Med njimi je bil tudi župan naše občine, ki mi je rekel: »Dobro, da si prišel, rabimo te. Na nocojšnji seji smo ustanovili slovensko narodno stražo. Ker si bil podoficir, smo te omenjali, da bi bil ti poveljnik te straže. Sedaj te imamo tu. Ti boš poveljnik slovenske narodne straže v naši občini.«

V tistih dneh, ko se je zrušila avstro-ogr-ka monarhija in je razpadla tudi vsa njena oblast, so v Podjurski dolini ustanavljali slovenske narodne straže. Njihov namen je bil varovati vaščane pred raznimi nevšečnostmi, še bolj pa, da se je na ta način poudarila zahteva slovenskega naroda, naj se slovenski del Koroške priključi k Jugoslaviji.

Te narodne straže pa so bile trn v peti zagrizenim nemčurjem, katerim nikakor ni šlo v račun, da bi se slovenski del Koroške priključil k Jugoslaviji. In tako se je začela politična borba, ki se je kmalu razvnela v oboroženo spopade.

Kakor hitro se je kolikor toliko utrdila slovenska oblast, so začeli narodne straže odpravljati, zato pa smo se slovenski fantje kot prostovoljci javili dne 11. 1. 1919 pri koroški komandi Majstrove vojske na Ravnah na Koroškem. Tam smo ostali nekaj dni. Poveljeval je pok. poročnik Malgaj, ki je bil odličen in pogumen oficir. Čez nekaj dni je bila formirana četa, kateri je bil dodeljen kot komandir pok. kapetan Razlag. Iz Raven smo odšli v Podjursko dolino in zasedli Podgrad ob Klopinskem jezeru. Tam smo ostali nekaj dni, nato pa je bila naša četa premeščena v Galicijo ob Dravi, od tam pa zopet čez nekaj dni v Šmarjeto v Rožu, kjer smo se nastanili v šoli, komanda čete pa v stavbi trgovca Šelandra.

Konec aprila 1919 je bil ukazana napad na Glinje ob Dravi, kjer je bila avstrijska postojanka. Okrog polnoči smo odšli iz Šmarjete ter se še v temi približali Glinjam. Jaz sem bil vodja mitraljeznega voda, ki je imel dva težka mitraljeza. Obenem sem bil tudi mitraljezec, drugi mitraljezec pa je bil pok. Paradiž Ferdo. Poleg našega voda je bil še en vod pešadije, priključil pa se je še en odred pešadije ter ena baterija poljske artilerije. Pred vasjo Glinje smo se na povelje majorja (njegovega imena se več ne spominjam), ki je prevzel celotno komando, ustavili v gozdu ob robu travnikov in njiv, ki mejijo na vas Glinje. Ker le ni bilo povelja za obkolitev vasi, pričelo se je po-

lagoma svitati, sem vprašal našega komandirja kapetana Razlaga, zakaj ne obkolimo vasi, dokler je še tema. Odgovoril mi je, da on za to ni pooblaščen. Ko pa se je zdanilo, je napadel odred pešadije preko njiv in travnikov, naša četa pa je morala še vedno čakati v gozdu. Vnel se je boj, sovražne strojnice so kosile, vmes pa je posegla še sovražna artilerija z druge strani Drave. Naši borci so padali, med njimi njihov poveljnik — podporočnik. Napad je bil odbit — po čigavi krivdi, naj bralci sami presodijo. Nato smo dobili ukaz za premik na izhodiščno točko. Kuhala me je jeza. Naj se umaknem? Ko so ostali pričeli odhajati, sem s svojim mitraljezom in s tovariši, ki so mi bili dodeljeni, odšel nekoliko više v gozd ter od tam odprl ogenj na sovražne postojanke, čeprav sem vedel, da to ne bo nič pomagalo. Kmalu pa nas je pregnala sovražna artilerija z onstran Drave in tako smo se zopet znašli v šoli v Šmarjetu.

Drugi dan po povratku z brezuspešnega napada na Glinje je pričela sovražna artilerija z onstran Drave obstreljevati šolo, v kateri smo bili nastanjeni. S pok. Huterjem Puršjem sva bila takrat na obisku pri neki družini. Ko sva se vračala, so nama že od daleč vpili, da sva imela srečo, ker je polni zadetek v šolo povsem razcefalal pograd, ki sva si ga napravila ob peči in po navadi vsako popoldne tam po kosilu nekaj časa počivala.

Dne 4. maja 1919 — bila je nedelja — je prihitel v šolo, kjer smo spali, okrog 3. ure zjutraj stražar, ki je vedno stal na cesti ob mostu v Kočuti, kjer je bila začasna meja, češ da prodira sovražna vojska in obkoljuje Šmarjeto. Jaz sem s svojim mitraljezom in mojimi fanti takoj pohitel na že prej določeno položaj, oddaljen okrog 300 metrov od šole. Ta položaj je bil na Gričku, od koder sem imel razgled na okolico vasi. V gozdčku pod našim položajem sem začutil sovražnika ter v tej smeri oddal nekaj rafalov. Bila je še tema. Moj pomočnik, ki je ležal malo stran od mene, pa je zavpil, naj se zakrijem, ker naša pešadija iz šole skozi okno strelja name. Ker so se prepočasi odpravljali na položaje, so mislili, da sovražnik strelja iz mitraljeza. Takoj sem poslal nekega tovariša v šolo, naj prenehajo streljati na naš položaj.

Ko se je pričelo svitati, je pripeljal iz Kočuke po cesti oklopni avto, katerega sem takoj pričel obstreljevati, iz njega pa so odprli ogenj iz mitraljeza na naš položaj. Oddaljenost je znašala samo okrog 200 m. Kmalu nato je zaropotal na moji desni sovražni mitraljez in toča krogel je žvižgala nad našimi glavami. Ker sem bil tako v navskrižnem ognju sem se moral z mitraljezom umakniti za kup kamenja. S sovražnim mitraljezom sva se nekaj časa obstreljevala, ko pa sem ravno dvignil glavo, da bi oddal rafal, je toča svinčenk iz mitraljeza mojega nasprotnika zažvižgala okrog moje glave. Nekaj krogel se je odbilo ob kup kamenja in drobci svinčenk so mi prileteli v obraz, da me je takoj oblila kri in nisem nič več videl.

K meni se je splazil moj pomočnik in prevzel mitraljez. Jaz pa sem z robcem brisal kri z oči in usten ter se splazil v bližnjo njivo žita in nato do vasi. Ob pogledu na moj krvav obraz, se je pok. kapetan Razlaga prijel za glavo in rekel, da smo izgubljeni. Ko me je sanitejec obvezal, sem oficirjem svetoval, naj se četa prebije v bližnji gozd, kar pa kapetan Razlaga ni hotel storiti, temveč je sklenil, da se vsa četa preda, na poslopju pa naj se izobesi belo zastavo. Nekaj fantov je pobegnilo in se srečno prebilo. Tudi jaz bi to rad storil, pa sem bil zaradi ran na pol slep od krvi. Čez nekaj minut so se pred nami pojavili prvi sovražni vojaki. To je bil znani Volkswehr. Nekateri so bili tudi v civilu, samo čepice so imeli vojaške. Stal sem blizu naših oficirjev. Pred kapetana Razlaga je stopil sovražnik v civilu in z vojaško kapo na glavi, nameril vanj puško in ga ustrelil v prsi. Kapetan Razlag je padel, sovražnik pa mu je potegnil z nog škornje in jih spravil v svoj nahrbtnik, nato pa mu vzel še denarnico in uro. Mene je neki avstrijski sanitejec prijel za roko in me odpeljal v hišo trgovca Šelandra, kjer mi je njegova hči prinesla čašo konjaka. Za menoj je prišel tja tudi tov. Fajmut iz Mežice, ki je bil v moji skupini

ter bil ranjen v roko. To mi je povedal, da me sovražni podoficir z obvezano roko išče in da me bo zaklal, če me dobi. Ker sem imel na rami našite zvezdice, na ovratniku pa znake mitraljezca, sem to takoj strgal in vrغل pod omaro. Kmalu nato je res prišel v sobo tisti podoficir in vprašal, kje je mitraljezec. Ker sva mu z Fajmutom zatrčila, da je pobegnil, je odšel. Potem sem kmalu zvedel, da je bil na isti način kot kapetan Razlag ustreljen tam blizu tudi poročnik Jurca. Ustreliti so mislili tudi poročnika Lipica, ki je doma iz Lovank na Koroškem, pa jih je preprosil trgovec Šalander, da tega niso storili. Kmalu nato so mene in Fajmuto ter še neke ranjence prepeljali s sanitejskim avtom v bolnišnico v Celovec, od tam pa smo bili, ko se je pričela naša ofenziva, premeščeni v bolnišnico v Linz na Zg. Avstrijskem.

Tam sem bil zelo lačen. Ko sem toliko ozdravel, da sem zopet dobro videl, sem tov. Fajmuto in pa Mihaelu Libniku, ki je tudi doma iz Mežiške doline, zapupal, da bom pobegnili na Češko. Domenili smo se, da pobegnemo skupno in to smo tudi storili ter se srečno prebili na Češko, od tam pa smo se s skupnim potnim listom vrnili v Jugoslavijo.

Jože Sadjak

Srečanje koroških borcev

V počastitev 25-letnice koroškega partizanstva sta Zveza koroških partizanov v Celovcu in odbor Koroških borcev pri Zvezi združenj borcev narodnoosvobodilne vojske Slovenije pod pokroviteljstvom kamniške občinske skupščine priredila 2. junija na Veliki planini srečanje koroških partizanov in mladine. Kljub slabemu vremenu se je pred hotelom Šimnovcev zbralo nekaj 100 ljudi. Dva polna avtobusa sta pripeljala udeležence iz avstrijske Koroške. Srečanja se je udeležilo tudi več javnih in družbenopolitičnih delavcev, med njimi tudi predsednik Zveze združenj borcev NOV Slovenije Franc Leskošek Luka, pisatelj France Bevk, predsednik občinske skupščine Vinko Gobec in ostali vodilni družbenopolitični delavci občine. Predsednik Gobec je vsem udeležencem srečanja zaželel iskreno dobrodoščilo in čimboljše

Tudi nekdanji komandant partizanskih odredov in NOV Slovenije Franc Leskošek-Luka je skupaj s koroškimi borci in mladino zapel »Hej brigade«

počutje v naši občini. V programu so sodelovali zbor srednješolcev iz Jesenice, orkester harmonikašev iz Kamnika ter recitatorji iz avstrijske Koroške. Poleg Franceta Bevka, ki je prebral svojo črtico »Naše morje«, je sodelovala tudi pesnica Vida Brestova, ki je recitirala eno izmed svojih partizanskih pesmi.

Vsem udeležencem srečanja so po programu postregli s partizanskim golažem. Hotel je bil kar premajhen, zato so mize postavili še v poslopje zgornje postaje žičnice. Vabilu pripravljalnega odbora se je v precejšnjem številu odzvala tudi mladina, ki je prišla na srečanje skupaj s starši, tako da je prireditev uspela in minila v pristrénem vzdušju. Vsi udeleženci so bili mnenja, naj bi taka srečanja postala tradicionalna, saj ustvarjajo in krepijo vezi med nami, zlasti med našo mladino in zamejskimi Slovenci.

Najbolj prizadevni kraji

RAZPIS TEKMOVANJA TURISTIČNE ZVEZE, ZVEZE HORTIKULTURNIH DRUŠTEV IN UREDNIŠTVA »DELA«

Turistična zveza Slovenije razpisuje skupaj z uredništvom časopisa »Delo« in z Zvezo hortikulturnih društev Slovenije tekmovanje za izbor najbolj prizadevnega kraja na področju turizma v Sloveniji. Tekmovanje bo trajalo od 20. maja do 15. septembra.

Komisija, ki jo bodo sestavljali po en predstavnik Turistične zveze Slovenije in Zveze hortikulturnih društev Slovenije, novinar »Dela« in predstavnik gostinskega šolskega centra v Ljubljani, bo v tem času obiskala najmanj 50 krajev v Sloveniji in v njih ocenjevala po točkovnem sistemu naslednje:

1. UREJENOST IN ČISTOČA KRAJA:

- urejenost in čistoča cest in pločnikov;
- lice prometnih znakov in informacijskih tabel;
- opremljenost cest s prometnimi znaki in informacijskimi tablami;
- urejenost parkirnih prostorov;
- urejenost avtobusnih postaj;
- urejenost železniških postaj;
- urejenost pristanišč;
- urejenost in čistoča športnih prostorov in objektov;
- urejenost in čistoča kopališč;
- urejenost in čistoča javnih stranišč;
- urejenost in čistoča turističnih naprav;
- urejenost in funkcioniranje javne razsvetljave;
- urejenost vaških ograj in krajevnih posebnosti.

2. UREJENOST IN VZDRŽEVANJE KULTURNIH IN ZGODOVINSKIH SPOMENIKOV:

- urejenost srednjeveških gradov;
- urejenost pomembnih razvalin;
- urejenost pomembnih razvalin;
- urejenost vaških kapelic, občestnih spominskih in kužnih znamenj;
- urejenost pokrajinske tipike (kozolci, zaščitene znamenitosti in podobno).

3. UREJENOST IN VZDRŽEVANJE JAVNIH NASADOV:

- urejenost javnih parkov;
- urejenost zelenja ob cesti;
- urejenost šolskih vrtov;
- urejenost nasadov okoli turističnih objektov;
- urejenost zelenja pri športnih objektih;
- urejenost zelenic okoli stanovanjskih naselij;
- urejenost nasadov ob spomenikih NOV in drugih kulturno-zgodovinskih objektih.

4. UREJENOST ZGRADB IN OKOLICE:

- ureditev in vzdrževanje vrtov;
- ocvetličanje balkonov in oken na zasebnih in javnih poslopih;
- ureditev fasad javnih zgradb.

5. STANJE JAVNIH LOKALOV IN NJIHOVE OKOLICE:

- ureditev gostinskih lokalov;
- čistoča v gostinskih lokalih;
- čistoča sanitarij;
- ureditev trgovskih in obrtnih lokalov ter njihovih izložb;
- čistoča v trgovskih in obrtnih lokalih;
- ureditev neposredne okolice okrog lokalov (vrtovi, dvorišča, parkirni prostori, zelenice);
- ureditev zunanjih dostopov do lokalov.

6. IZBOR IN RAVEN POSTREŽBE V JAVNIH LOKALIH:

- izbor jedil in pijač v gostinstvu;
- postrežba v gostinstvu;
- kvaliteta v gostinstvu;
- izbor za turiste zanimivega blaga v trgovini;
- postrežba v trgovini;
- izbor in postrežba v obrtnih lokalih;
- čas obratovanja gostinskih, trgovskih in obrtnih lokalov.

7. UREJENOST TURISTIČNE INFORMACIJSKE SLUŽBE V KRAJU:

- urejenost turističnega informacijskega biroja;
- odnos uslužbencev biroja do gostov;
- obseg informacij v gostinskih in trgovskih lokalih.

Komisija bo ocenjevala posamezne kraje, ne da bi vnaprej sporočila svoj prihod.

Novinarji »Dela« bodo sproti objavili članke in reportaže o potovanju komisije. Dokončne ugotovitve in ocene komisije pa bomo objavili ob koncu tekmovanja. Najbolj prizadeven kraj na področju turizma v Sloveniji bo dobil posebno priznanje.

Ljubljana, maja 1968

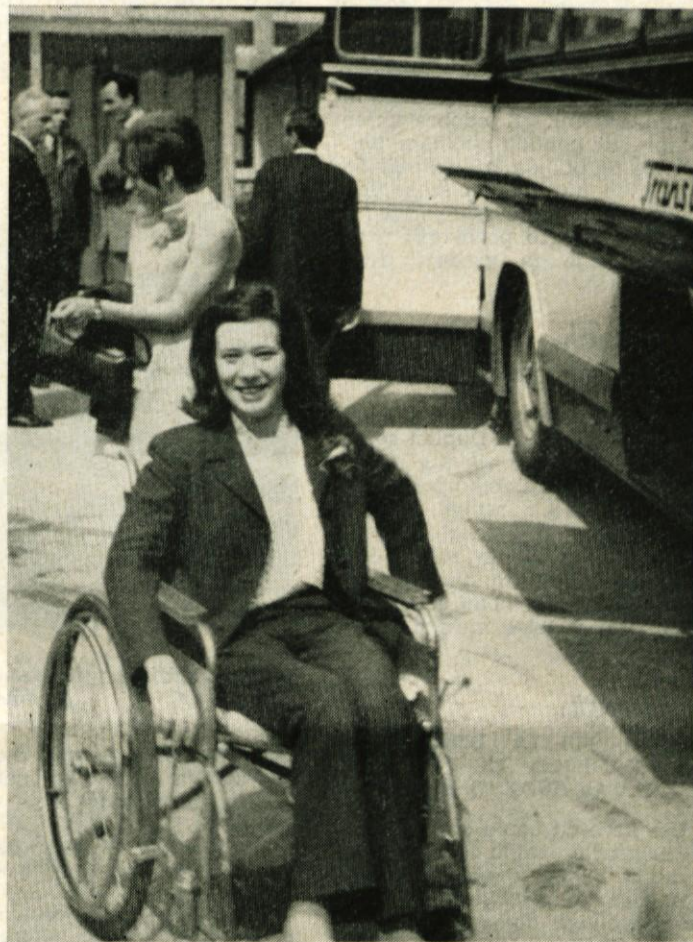
Ob zaključku šolskega leta v Zavodu za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku.

Petnajsta generacija poklicno usposobljenih mladih invalidov

V Zavodu za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku je bila danes skromna, a pristrčna slovesnost. Podelili so diplome 29 učencem, ki so uspešno končali triletno poklicno usposabljanje. Letos zapuša zavod že 15. in hkrati tudi najštevilnejša generacija poklicno usposobljene invalidne mladine. Večina teh mla-

prizadevala, da bo čimveč teh mladih ustrezno kvalificiranih delavcev dobilo zaposlitev. Nekateri nameravajo odpreti tudi lastne obrtne delavnice. Tem bo zavod tudi finančno pomagal pri ureditvi prostorov.

Za TV mehanika se je usposobila tudi Ivnik Heda iz Maribora, ki se je leta 1962 ponesrečila

Ivnik Heda iz Maribora se je v zavodu usposobila za TV mehanika

dih ljudi je preko 10 let živela v zavodu. Tu so dobili poleg osnovne izobrazbe tudi svoj poklic. Med absolventi poklicne šole je letos 13 elektro, radio in TV mehanikov, 5 urarjev, 5 krojačev in šivilj, 2 vrtnarja itd.

Kot je poudaril ravnatelj zavoda tov. Srečko Rot, si bo ustanova

pri skoku s padalom. Solanje za radiomehanika je končala že lani. Nato pa se je na posebnem tečaju v zavodu specializirala za TV mehanika. Tudi ona želi v Mariboru odpreti lastno delavnico. Upa, da ji bo pri tem pomagala tudi občinska skupščina.

F. S.

ŽRTVAM GORA

Ob 45-letnici delovanja gorske reševalne službe v Kamniku je naš alpinist Pavle Kemperle, dolgoletni zaslužni član in voditelj kamniške reševalne ekipe, zbral in uredil zanimiv album ponesrečencev v Kamniških planinah. Na naslovni strani je posvetilo spominu ponesrečencev gora:

Kakor gore bit pretrese grom in utihne ječanje skalovja pred težo neurja, tako so vaša življenja umrla. In ko posije sonce v vihravo temo, vi spet zažarite v večnem življenju spomina.

Seznam obsega vse žrtve planin od 1898 do danes. Prvi je vpisan Franc Dobovšek iz Bistrišice, ki ga je 3. decembra 1898 odnesel plaz v planinah. Njemu sledi še 132 imen planincev, pastirjev in izletnikov, ki so izgubili

življenja v okrilju Kamniških planin. Pri vsakem imenu je zabeležen točen datum nesreče, kraj nesreče in okoliščine, ki so bile vzrok nesreče. Tako izvemo iz seznama, da se je 14 planincev ponesrečilo pri trganju planik, 10 jih je odnesel plaz, 7 jih je ubila strela, v največ primerih pa je bila vzrok nesreče nepredvidnost. Nekaj je bilo tudi umorov in samomorov. Vestni sestavljalec kronike je posnel tudi vseh 50 spominskih plošč, ki so jih prijatelji in planinci vzdali v spomin ponesrečencem na kraju nesreče, mimoidočim pa v opomin k večji previdnosti v gorah. V črno usnje vezana spominska knjiga je prepričljiv dokument o delu naše gorske reševalne službe, obenem pa opomin, da gore, tako prelestne in vabljive v svoji lepoti, skrivajo v sebi tudi smrt.

IZ NAŠIH KRAJEV

OBČNI ZBOR UPOKOJENCEV

Konec maja se je v Kamniku zbralo na občnem zboru prek 200 upokojencev, ki so kot delegati zastopali 1400 članov društva upokojencev v naši občini.

Po jedrnatem in izčrpnem uvodnem poročilu dosedanjega predsednika tov. Urankarja se je razvila živahna razprava. Med vprašanji, ki so jih najbolj temeljito obdelali so bila zlasti: neusklajene pokojnine, delo društva in gradnja društvenih prostorov. Opozorili so tudi na potrebo po tesnejšem sodelovanju z občinsko skupščino in družbeno političnimi organizacijami. Z odobravanjem so sprejeli pobudo občinske konference SZDL, da bo sklicala sestanek na katerem bi se s predstavniki občinske skupščine in strokovnih služb pogovorili o začetku akcije za gradnjo doma upokojencev.

● DUPLICI:

ZAČETEK GRADNJE ŠOLE

Vse priprave za začetek gradnje snovne šole na Duplici so zaključene. Urejene so vse zadeve v zvezi z načrti, odkupom zemljišča in z gradbenim dovoljenjem. Sedaj investitor — sklad za razvoj družbenih služb, čaka le na ponudbe gradbenih podjetij. Vsekakor pa bodo šolo začeli graditi že v teku meseca junija letos.

● KAMNIK:

DO 25. JULIJA DOGRAJENA TELOVADNICA IN PROSTORI ZA GLASBENO ŠOLO

Vse kaže da bomo ob letošnjem občinskem prazniku že lahko prerezali trak na dveh novih pomembnih objektih. V zgradbi zdravstvenega doma v Kamniku tečejo zaključna dela pri urejanju prostorov glasbene šole in nove telovadnice. Vrednost letos opravljenih gradbenih in obrtniških del (izvajalec je kamniško gradbeno podjetje »Graditelj«) znaša okrog 30 milijonov S din. Poleg tega pa je v tovarni Elan v Begunjah že plačana vsota 4,8 milijona S din na račun športne opreme za telovadnico.

Predvidevajo, da bo nova telovadnica, razen učencem osnovne šole Frana Albrehta, lahko služila tudi izven šolski telovadbi, zlasti društvu Partizan.

● KAMNIK:

UREDITEV KOPALIŠČA

Komunalno podjetje Kamnik, ki je letos po odloku občinske skupščine prevzelo v vzdrževanje vse športne naprave v občini, se je namenilo najprej urediti kamniško kopalnišče. Že v letošnji kopalni sezoni bo bazen opremljen s kompresorjem in črpalko za čiščenje vode.

● KAMNIŠKA BISTRICA:

PRAZNOVANJE KRAJEVNEGA PRAZNIKA

Tudi letos so občani Kamniške Bistrice praznovali svoj krajevni praznik — 9. maj. Vsako leto se tega dne spominjajo uspešnega napada partizanov na žandarmarijsko postojanko v Stranjah.

Na Vegradu so v počastitev praznika pripravili pester kulturni program, v katerem so sodelovali učenci stranske šole in člani prosvetnega društva.

● MOSTE:

NEURJE, KAKRŠNEGA NE POMNIJO

V sredo 5. junija letos med osmo in deseto uro dopoldne so Moste, Komenda in okoliški kraji doživeli neurje, kakršnega ne pomnijo niti najstarejši ljudje v teh krajih.

Tudi na križišču v Mostah je bilo vode prek kolen. Cesta proti Brniku je bila zaprta za ves promet

Zaradi dolgotrajnega deževja je bila zemlja že dodobra namočena in na tako podlago se je v dobri uri »vtilo kot iz škafa« na tisoče kubikov vode. Pravijo, da se je verjetno tam nekje pod Krvavcem utrgal oblak.

Ozka struga Pšate, Tunjščice in drugih potokov niso zmogle takšnih količin vode. Zato so morale vode prestopiti bregove in se zilile v naselja.

Najhuje je bilo v Mostah. Voda je bila visoka okrog 70 cm. Zalila je vse kleti in pritlične prostore v hišah. Ljudje so se borili proti stihiji kot so vedeli in znali, s peskom in hlevskim gnojem so mašili hišne vhode itd.

Štab za civilno zaščito pri občinski skupščini v Kamniku je takoj pozval vse občane iz Most, ki so zaposleni v tovarnah, naj odidejo domov in sodelujejo pri reševanju. Hkrati pa je štab organiziral akcijo, v kateri so sodelovali gasilci, električarji in drugi.

Precej škode je tudi na posevkih in krmi, saj kmetje večinoma zaradi slabega vremena še niso pokosili prvega sena, ki je sedaj vse poleglo in pomešano z blatom in peskom.

Posebna komisija obč. skupščine te dni ocenjuje nastalo škodo, ki jo bodo upoštevali pri odmeri davčnih obveznosti. S.

● VRANJA PEČ:

DELOVNI MLADINCI

Pred nedavnim se je v šoli na Vranji peči zbralo na mladinskem sestanku 35 mladincev, ki so obravnavali delovanje mladinske organizacije, njene uspehe in težave. Sestanek se je udeležil tudi član obč. mlad. komiteja Kamnik. Pri tej organizaciji deluje že nekaj sekcij, namajo pa primer-

nih prostorov za sestajanje; želeli bi imeti tudi primerno igrišče.

Mladinci z Vranje peči in Palovč so delavni, je na sestanku poudaril predsednik mladinskega aktiva tov. Janez Sovinšek, saj pomagajo pri vseh akcijah krajevne skupnosti; tako so izdatno pomagali pri delih na cesti. Krajevna skupnost bi jim rada pomagala s primernim prostorom in igriščem, a za sedaj ne more, saj je med prvimi njenimi nadaljnjimi akcijami nadaljevanje gradnje ceste Palovče — Velika Lašna. Pri drugi, prav tako važni akciji, to je adaptaciji šole, pa prav gotovo ne bodo pozabili na-

Na sestanku so ugotavljali, da bo vsa dejavnost tako krajevne skupnosti kot družbenopolitičnih organizacij, med njimi torej mladinske organizacije, močno odvisna od referendumu o krajevnem samoprispevku.

Zato ni čudno, da so se volilci v Vranji peči na dan referendumu za krajevni samoprispevek odločili zanj v zelo lepem številu, saj je prišlo na volitve blizu 86%, za krajevni samoprispevek pa je glasovalo 63,9% udeleženi.

RAZGOVOR S STUDENTI

Občinska konferenca SZDL Kamnik je povabila na poseben razgovor o aktualnih družbenopolitičnih in gospodarskih vprašanjih vse študente iz Kamniške občine. V razgovoru, ki so se ga udeležili predsedniki občinske skupščine, republiški poslanci in ostali družbenopolitični delavci občine, so govorili o materialnem, družbenem in samoupravnem položaju študirajoče mladine. Ugotovili so, da so študentje premalo vključeni v družbeno politično življenje občine, premalo povezani z delovnim organizacijami, ki jih štipendirajo itd. Študentje so zato dali pobudo za organiziranje študentskega kluba v Kamniku. Na sestanku so tudi priporočili delovnim organizacijam, da svoje štipendiste že v času šolanja vključujejo v delo in samoupravno življenje svojih delovnih kolektivov. S.

● CRNA:

PO TOLIKO LETIH LE NOV GASILSKI DOM

Že vrsto let so se dogovarjali gasilci in občani Gozda, Črne in drugih vasi ob koncu Črnanske doline, da si bodo zgradili prepotrebni gasilski dom. Ob požaru je v tej dolini edina gasilska enota, opremljena z gasilskim orodjem, le v Rudniku kaolina, oddaljenejši gasilsko društvo pa v Stranjah. Zato je razumljivo, da so si vaščani že dolgo želeli imeti v bližini lasten, z gasilskim orodjem opremljen dom.

Leta 1967 so ob vstopu v vas Gozd že začeli z gradnjo gasilskega doma in ga do pretekle zime spravili pod streho. Odprli ga bodo 9. julija, ko občani vasi krajevne skupnosti Črna praznujejo krajevni praznik v spomin na 52 med zadnjo vojno padlih talcev te doline.

Nekaj gasilnega orodja že imajo, nimajo pa po vaseh še primernih požarno varnostnih bazenov; na zgraditev le-teh računajo v bližnji prihodnosti. Ob požaru se bodo do tedaj posluževali bližnjega potoka, v oddaljenih zaselkih pa vodnjakov.

Lani so imeli tako imenovano verižno gasilsko vajo, pri kateri sta nastopali gasilski skupini z Gozda in Stranj s svojimi motorkami. Kot je dejal predsednik gasilskega društva Stranje tovariš Tone Balantič, je takrat prvič v zgodovini pritekla voda iz potoka Črne v vas Gozd.

Za gradnjo doma so se zavzemali poleg članov gasilskega društva predvsem njegov predsednik Ludvik Pirc, tajnik Franc Omovšek, poveljnik Jernej Pančar in predsednik sveta krajevne skupnosti Črna Adolf Žagar. Včasih so pomagali s prostovoljnimi težaškimi delom in voznjami, saj so morali vsi opeko zvoziti globoko iz doline. Prizadevni pri gradnji doma so bili vsi, še posebno pa Jaka Golob. Krajevna skupnost je h gradnji iz krajevnega samoprispevka dodala 2 milijona, letos pa bodo primaknili za končno dograditev še 800.000 starih dinarjev. V svetu krajevne skupnosti se je poleg predsednika za gradnjo zavzemal še tovariš Stane Leskovšek in njeni organizaciji dajal močno oporo.

Majhna krajevna skupnost Črna z raztresenimi vaščani najbolj hribovitega predela naše občine, bo z otvoritvijo novega gasilskega doma izredno lepo praznovala svoj krajevni praznik. V. D.

Obtožujem — koga in zakaj?

Ni moj namen polemizirati z avtorjem članka Obtožujem — koga in zakaj; ker pa iz tega članka izžareva toliko tendencioznosti na račun moje drame, sem se čutil dolžnega odgovoriti na ta članek.

Ne vem, komu in zakaj je ta drama trn v peti? Mar je naša zavest reš že tako na psu, da se bojimo pogledati resnici v oči? Ni, prepričan sem, da ni. V to so me prepričali ljudje, ki so gledali mojo dramo na krstni uprizoritvi in na reprizah. Ljudje so jo sprejeli brez rezerve in ne z mešanimi občutki, kot to naivno dokazuje avtor članka. Naj gre med ljudi, ki so dramo videli, in naredi anketo, pa bomo videli resnico.

Naravnost smešna, pomilovanja vredna pa je njegova drditev, kako ostro so bivši borci na svojem občnem zboru obsodili mojo dramo. Oprostite, ampak to je laž. Mogoče so res obsodili, toda kaj? Tisto, kar jim je bilo servirano. Za to svojo drditev imam tehtne

razloge. Na premieri je bilo precej bivših borcev in to ne »borcev« v narekovaju, temveč pravih socialistov in komunistov. Avtor članka bi jih moral slišati po premieri, ko so mi čestitali, pa ne bi imel poguma v njihovem imenu obsojati to, kar obsoja samo on in peščica njegovih somišljenikov.

Na koncu bi spregovorili še o oceni, ki jo je podal tov. Belina. Bojimo si na jasnem: idejni avtor te kritike ni Belina, niti mladinski komite, ampak nekdo drug. Jaz osebno te kriteke ne priznam, ker sem prepričan, da ni realna temveč naročena. Postavil bi samo vprašanje, komu in zakaj je bila potrebna? Meni ne. Jaz sem že imel oceno gledališkega režiserja Z. Šedlbauerja in pa oceno občinstva, ki je dramo sprejelo. Ljudje, ki se skrivajo za tem člankom, so to oceno brali, pa jim ni zadostovala, zato ker je bila realna, poštena in pa seveda zato, ker mi tov. Šedlbauer poleg kritičnih pripomb svetuje, na dra-

mo postavim na amaterski oder. Zato so »na svojo roko« naročili kritiko pri tov. Belini ter s tem diskvalificirali tov. Šedlbauerja kot strokovnjaka, ki lahko da oceno nekega dramskega dela. Kar se pa tiče vsebine Belinove kritike, bi se poslužil znanega izreka: »Psi lajajo, a karavana gre dalje«.

P. s.

Avtorja članka Obtožujem — koga in zakaj? bi pa svetoval: če nima niti toliko poguma, da bi se podpisal s polnim imenom, naj raje molči.

Karel Ravnikar

★

Povsem se strinjam z avtorjem, da je bila ocena njegovega dela naročena tovarišu Marjanu Belini. Zaradi dveh razlogov: Prvič, njegovo delo je bilo objavljeno za režijo mladinskih od-

rov v Kamniku, ki jo je organiziral občinski Komite ZMS. Ker delo doslej ni bilo nikjer objavljeno, je prireditelj želel dobiti strokovno oceno, preden se odloči, ali pa bo sprejel v program ali ne. Drugič, v zvezi s številnimi razpravami okrog idejne in literarne kvalitete tega dela je vsekako zanimivo slišati tudi mnenje strokovnjakov.

Uredništvo je pripravljeno objaviti tudi druge ocene, s katerimi pisec razpolaga, ali pa organizirati razgovor strokovnjakov o omenjenem delu. Lahko jih predlaga tudi sam. O stališču borcev NOV do tega vprašanja pa se pisec lahko prepriča v dokumentih občnega zbora ZZB NOV Kamnik (7. aprila 1968).

Naslov pisca »tendenciozne« kritike je: Marjan Belina, Svet kulturno prosvetnih organizacij Slovenije, Dalmatinova 4, Ljubljana.

UREDNIŠTVO

Praznovanje 1. maja — delavskega praznika

Občinski sindikalni svet je letos ob sodelovanju delavskega kulturno prosvetnega društva Solidarnost iz Kamnika in turističnega društva Kamniška Bistrica organiziral proslavljanje delavskega praznika.

Na praznični dan je Kamničane že ob pol petih zjutraj prebudila iz spanja godba Solidarnosti, ki je od podjetja »Kamnik« do samopostrežne trgovine ob bencinski črpalki igrala vesele in borbene koračnice.

Godba se je ustavila in zaigrala prvomajsko budnico tudi v drugih krajih, tako v tovarniškem naselju v Duplici, njeni zvoki z

rejk« folklorna skupina turističnega društva Kamniška Bistrica. V razgovoru z gledalci in poslušalci smo slišali zadovoljive in spodbudne ocene naše godbe, ki je po kvalitete igranja pod vodstvom Rudija Bardorferja po dobrem mesecu ponovnih vaj napravila določen korak naprej. Ocene folklorne skupine pa so bile tudi pohvalne.

V popoldanskem času so se delovni ljudje iz Kamnika in daljne okolice zbrali v Kamniški Bistrici, zgodovinskem kraju, kjer so se že pred vojno delavci iz Kamnika z rdečimi nageljni v gumbicah zbrali na delavskih sho-

LIRA na televiziji

V televizijski oddaji iz življenja in delovanja naših pevskih zborov so 7. maja ob 18.20 prikazali tudi kamniško Liro. V okviru posnetkov iz Kamnika in okolice so pevci Lire v 20-minutni oddaji izvajali 7 pesmi. Naše pevce smo videli, kako vstopajo v gondolo in se z žičnico vzpenjajo na Veliko planino ter prepevajo znano narodno »Moj očka ima konjička dva«. Pesem je zvenela kot slovo od tistih časov, ko so po bistrski dolini še jezdili v samotne gozdove na lov. Da Veliki planini so prepevali živahno in razigrano pesem Sama Vremšaka o življenju na planini, v Kamniški Bistrici in na Trgu svobode pod Malim gradom so vasovali pod onkom dekleta, v Volčjem potoku pa so peli narodne pesmi v parku, po belih stezicah in ob tihih ribnikih. Z Malega gradu, kjer so še stari Slovani imeli žrtvenik, Andeški knezi pa v 12. stoletju kovnico denarja, so zapeli Adamičevo pesem »Ljubici«, morda prav na tistem mestu, kjer je posedal tako pogosto skladatelj Emil Adamič

in zrl na mesto pod seboj. Zbor je pod vodstvom pevovodje Sama Vremšaka zaključil oddajo v dvorani nad kavarno s pesmijo, s katero je osvojil drugo mesto na pevskem festivalu v Arezzu. Oddajo je zelo spretno pripravila Bača Šramlova, posnetki iz Kamnika pa bi bili ob lepšem vremenu še bolj učinkoviti. Oddajo bodo ponovili kasneje še v večernem času.

REDNI LETNI KONCERT LIRE

Svoj redni letni koncert je imela Lira 24. maja zvečer v veliki dvorani Doma, ki so jo hvaležni poslušalci malome do kraja napolnili. Pevci so pod vodstvom dirigenta prof. Sama Vremšaka izvajali nov spored, med katerim so prevladovale narodne pesmi. Spored je tolmačila prof. Tina Romšakova. Občinstvo je z dolgoletnim poslušanjem doseglo več ponovitev pesmi. Koncert je še en uspeh več v plodnem delovanju najstarejšega slovenskega pevskega društva.

Poskočni Koroški rej mladih plesalcev iz Kamniške Bistrice je navdušil staro in mlado

braga Vegrada izpred kulturnega doma Jurčka Libnika pa so segali po svej Stahovici, Zupanjih njivah, v dolini Bistričice in v Stranje. Prebudila je še rudarje v delavskem naselju v Črni, nazaj grede pa še Godičane, prebivalce v Smartnem in Tuhi-nju.

Sredi dopoldneva je godba s skoraj enournim promenadnim koncertom presenetila Kamničane na kavarniškem vrtu pod Malim gradom, ob zaključku pa je v posebno zadovoljstvo mešanov zaplesala nekaj venčkov starih plesov, med njimi tudi »koroški

dih in praznovanjih 1. maja. Tudi tu sta nastopali godba na pihala in folklorna skupina, po nastopu pa je za ples in dobro razpoloženje igral ansambel Rudija Bardorferja.

Med pripombami poslušalcev iz Kamnika je bilo slišati pripombe, da bi bilo v našem mestu prav in lepo spet uvesti v času poletne turistične sezone promenadne koncerte, kot so bili včasih že v navadi, kar naj bi v sodelovanju z raznimi organizacijami, tudi gospodarskimi, organizirala Solidarnost, kamor spada godbena sekcija. V. D.

Ali bo vzgled našel posnemalce?

Učenci osnovne šole Tomo Brejc so se s prostovoljnimi delom lotili ogromnih kupov zemlje, ki jo bodo uporabili za ureditev prostora med novim asfaltiranim igriščem pri šoli in osnovno šolo Fran Albreht. Počasi, toda vztrajno so iz kupov materiala izločili kamenje in navlako, da so dobili drobno prst, ki bo služila za nasade in zelenice. Zaslužijo vso pohvalo! Pri tem pa obžalujemo, da podobna vnema ne prevzame tudi otrok stanovanjskih blokov ob Zupančičevi ulici. Tam menda čakajo na visokokvalificirane pobiralce kamenja, da bodo očistili prostor s krepkim posegom v občinsko blagajno. Počasi in igraje bi mladi prebivalci blokov lahko pobrali vse kamne in jih znosili na kup za odvoz ter tako pripravili prostor za zelenice in nasade. Občina je po desetih letih dala urediti prehode med bloki in jih oskrbela z

asfaltnim cestiščem, z mehaniziranimi posegi so odstranili kupe gramoza in izravnali prostore med bloki. Mar naj zdaj spet čakamo, kdaj bodo ti prostori očiščeni in pripravljeni za ureditev v zelenice, na katerih se bodo najmlajši lahko igrali in izpraznili nevarna cestišča, po katerih se zdaj podijo? Kje je iznajdljivost in iniciativa stanovanjskih skupnosti, da pomagajo občini reševati odgovorne naloge pri strem-ljenih za čim lepši izgled mesta? Zavest, da so nekaj napravili tudi zase, naj vodi mlade stanovalce blokov pri tako hvaležni nalogi, ki jo igraje lahko izpolnijo. In pa kanček hvaležnosti do naše skupnosti, ki jim je pripravila tako lepa in zdrava stanovanja. Tako pa za zdaj lahko samo ugotovimo, da se akcija, ki jo je sprožilo Turistično društvo z mesecem čistoče in ureditve mesta, tega dela mesta ni niti dotaknila.

Srečanje v košarki med domžalskimi in kamniškimi mladinci

Športna tekmovanja mladih v mesecu mladosti

V okviru meseca mladosti so v aprilu in maju mladinski aktivni naše občine organizirali medsebojna športna tekmovanja. Tekmovali so za prehodni pokal občinskega komiteja ZMS Kamnik.

Ze 28. aprila je mladinski aktiv Podgorje pripravil šahovski brzoturnir. Za vsako ekipo so tekmovali štiri igralci, ekipe pa so tekmovali vsaka z vsako. Prvo mesto je po pričakovanju osvojila ekipa Podgorje, drugo mesto je pripadlo Podjetju Kamnik, tretje mladinskemu aktivu Stol, največje presenečenje pa so pripravili učenci osnovne šole Toma Brejca, ki so zasedli četrto mesto, medtem ko so mladinci iz DIM-a in Gimnazije zasedli peto ozir. šesto mesto.

14. maja je na strelišču MA Alprem pripravil strelsko tekmovanje z zračno puško. Tega tekmovanja se je udeležilo 10 ekip, v vsaki ekipi pa so bili po trije strelci. Zmagali so mladinci Stola pred UTOK-om, Alpremom in DIM-om. Mladinci Podjetja Kamnik so bili peti, Šmarca 6, Gimnazija 7, Podgorje 8, Svit 9 in Zg. Tuhinj 10.

Na nogometnem igrišču v Mečinjah je 15. maja poseglo v boj za točke tega tekmovanja osem mladinskih aktivov, ki so se pomerili v nogometu. Ta turnir je organiziral MA Podjetja Kamnik. Zmagovalec je postalo Podjetje Kamnik, ki je v finalu izločilo vrsto Gimnazije, ki je nepričakovano osvojila drugo mesto. Za ekipo gimnazije je bil to velik uspeh, saj so s težavo zbrali 11 fantov za popolno ekipo, kaj šele da bi trenirali; medtem ko so se fantje iz Podjetja vneto pripravljali na to srečanje. (Seveda pa je

marsikdo od gledalcev podvomil o realni zmagi mladincev Podjetja nad gimnazijo). Tretje mesto je zasedlo moštvo Podgorja, četrto Stol, peto Alprem, šesto UTOK, sedmo Svit in osmo Zg. Tuhinj.

Organizacijo tekmovanja v odbojki je občinski komitej ZMS Kamnik poveril mladinskemu aktivu gimnazija. Tekmovanje je bilo napovedano za 21. maja ob 15. uri. Ker je deževalo so vodje ekip mislili, da tekmovanje odpade, čeprav na dopisih ni bilo omenjeno, da v primeru dežja ne bo tekmovanja. Kljub temu je organizator opozoril aktive, da bo tekmovanje v telovadnici, vendar

le teh ni bilo na igrišče, do 15.45 se je zbrala le ekipa Podjetja. Ker organizator ni imel telovadnice na razpolago neomejen čas, se tekmovanje sploh ni moglo začeti. Če bi se tekmovalne ekipe zbrale točno ob napovedani uri, bi tekmovanje nemoteno potekalo medtem ko je moralo zaradi tega odpasti. Ekipa Gimnazije je bila popolna, zato mislim, da bi morali točke pripasti temu aktivu.

Tekmovanje v namiznem tenisu so pripravili v DIM. V finalu sta se srečala DIM in Gimnazija. Zmagal je DIM, Gimnazija je bila druga, tretja pa je bila druga ekipa DIMA. Ostale ekipe so se

razvrstile takole: Križ, Podjetje, Stol, Alprem, Podgorje, UTOK, Zg. Tuhinj.

Razvrstitev po točkah:

	točk
1. Podjetje Kamnik	12
2. »Stol« Duplica	11
3.—4. Gimnazija Podgorje	10
5. DIM	8
6. UTOK	6
7. Zg. Tuhinj	3

Prehodni pokal občinskega komiteja ZMS je osvojil aktiv »Podjetja Kamnik«.

A. S.

Kako vozimo skozi Kamnik?

V dneh 8. 4. (od 13. do 21. ure) in 19. 4. 1968 (od 16. do 23. ure) sta patrolji prometne milice Ljubljana nadzirali in kontrolirali promet na območju mesta in v okolici Kamnika. Formirali sta še tretjo patroljo, v kateri sta sodelovala miličnika domačina zaradi vaje.

Ugotovitve prometnih miličnikov kažejo, da Kamničani kaj malo spoštujejo določila o hitrostih vožnje, saj ni bilo nikogar, ki bi vozil z dovoljeno hitrostjo. Tiste kršitelje, ki so hitrost vožnje prekoračili za 10 km/h, miličniki niso ustavljali; ostale, ki so vozili še hitreje pa so opozorjali in kaznovali v organskem mandatu.

Na Ljubljanski in Kranjski cesti je bilo veliko kolesarjev, od tega 2/3 otrok, ki so vozili brez luči, skupaj, celo v skupinah.

Prav tako je bilo veliko pešcev — otrok, ki so hodili nepravilno, v skupinah in po vozišču, tekali čez cesto itd.

Povzetek ukrepov: 16 voznikov je bilo kaznovanih s 30 din, 50 z 10 dinarji, 10 s 5 dinarji, 80 voznikov je bilo samo opozorjenih, 11 pa so jih predlagali v kaznovanje sodniku za prekrške.

Menimo, da bi morale šole in komisija za varnost prometa posvetiti večjo skrb prometni vzgoji. otrok. Miličniki so namreč poročali, da so bili otroci nedisciplinirani prav pred šolo in v bližini, da so se vozili z docela neu-

rejenimi kolesi, tisti, ki so imeli na kolesih predpisano opremo, jo niso uporabili.

Na mnogih šolah, kjer imajo prometne krožke in druge oblike prometne vzgoje, so poskrbeli, da otroci ne morejo v šolo z neurejenimi kolesi. Učitelji kontrolirajo njihovo vožnjo po cestah in jih na napake opozarjajo.

Prepričani smo, da se bo s skupnim prizadevanjem vseh dejavnikov, ki lahko pripomorejo k izboljšanju prometne varnosti v Kamniku, povečal red na cestah našega mesta.

-C

Zazidalni načrt za območje Rakovnika

Območje zazidalnega načrta Bakovnik obsega zemljišče, ki se razprostira med cesto Ljubljana

— Kamnik in železnico ter gostilno Bevc in že obstoječo novo zazidavo na Duplici. Za to področje so že izdelani zazidalni načrti same urbanistične zasnove, komunalni načrti pa bodo izdelani v najkrajšem času.

Z ozirom na čim hitrejšo reševanje so bili 10. 5. 1968 ti načrti delno razgrnjeni občanom, med razgrnitvijo pa bodo tudi dopolnjeni. Na željo občanov je sklican 22. 5. 1968 razgovor med projektantom zazidalnega načrta in občani, na katerem se bodo rešile še vse nejasnosti.

V času od 10. 5. 1968 do 10. 6. 1968 je načrt razgrnjen v skupščinski dvorani, občani pa lahko dobijo ustrezna pojasnila v sobi gradbenega odseka št. 43/II.

Kot kratko pojasnilo o sami urbanistični zasnovi je potrebno omeniti blokovno in vrstno zazidavo, katera pa ohrani popolno individualnost posameznih zemljišč in možnost postopne gradnje vsakega investitorja.

Kot sestavni del razgrnjenega načrta je dostavljena tudi idejna skica načrta individualnega stanovanjskega objekta v medetažni izvedbi, ki bo zadovoljila vsakega občana.

Ker menimo, da podrobnejša samo pismena pojasnila ne bi mogla zadostiti zahtevam zainteresentov, vabimo vse občane, da si načrt ogledajo, v kolikor pa jim je potrebno kakršnokoli pojasnilo, pa naj se zgledajo na pristojni občinski gradbeni službi.

ANEKDOTA

Za kar se v sreči ne menimo, V nesreči mnogokrat cenimo.

Anton Medved

Iz naše gimnazije

Ob zaključku šolskega leta je bilo na kamniški gimnaziji 213 dijakov, od teh 70 fantov in 143 deklet, kar pomeni več kot dve tretjini. V začetku šolskega leta se je vpisalo 221 dijakov, kar je za 60 več kot pred 10 leti. Med letom jih je izstopilo 8. Dva dijaka ob zaključku šolskega leta nista bila ocenjena, od 211 ocenjenih pa je bilo 21 odličnih, 39 prav dobrih, 95 dobrih in 16 zadostnih. Izdelalo je torej 171 dijakov ali 80,4%, kar je v povprečju zadnjih let zelo dober uspeh. Popravni izpit bo v avgustu opravljalo 31 dijakov, 9 pa jih bo ponavljalo razred.

Odlični dijaki v prvem razredu so: Branislava Cedilnik, Marjeta Hribnik, Mirta Juvančič, Ivanka Koželj, Silva Potočnik, Jožica Rženičnik in Milka Zorko, v drugem razredu Damijan Bergant, Marjan Fabjan, Alenka Možina, Srečko Podbevšek, Marjeta Prešeren in Darinka Žvikart, v tretjem razredu Marlenka Jamšek, Olga Juteršek, Danica Lavrinc, Jožica Miklavčič in Vavpetič, v četrtem razredu pa Mira Ahlin, Vera Lončarič in Jana Janežič. Lani je bila v četrtem razredu edina odlična dijakinja Milena Jezernik iz Domžal.

Zaključni izpit ali maturo je opravljalo 41 kandidatov od 13. do 19. junija. Predsednik izpitne komisije je bil direktor gimnazi-

je prof. Zvone Verstovšek. Iz slovenskega jezika so imeli kandidati na izbiro tri naslove nalog: 1. Položaj slovenskega umetnika v Cankarjevem času, 2. Mlada generacija in njene zahteve v sodobni družbi in 3. Družbenoekonomski razvoj v socialističnih deželah. Največ dijakov je pisalo drugo temo. Naloga iz matematike je pisalo 15 kandidatov, iz angleškega jezika pa 26.

Letošnja generacija maturantov je bila mnogo boljša kot lanska, zato je bil tudi rezultat zaključnega izpita boljši. Z odličnim uspehom so opravili izpit 4 kandidati, s prav dobrim 13, z dobrim 12 in z zadostnim 10. Dva kandidata imata popravni izpit, padel pa ni nobeden. Na podlagi rezultata pismenih nalog in domače seminarske naloge je bila oproščena opravljanja usnega izpita odlična dijakinja Jana Janežič iz Domžal, ostali trije odlični maturanti pa so Francka Škarja, Miha Mihelčič in Zvone Per, vsi trije iz Mengša.

Zmotno je mišljenje da vozaštvo slabo vpliva na učni uspeh. Na kamniški gimnaziji so bili vozači najboljši dijaki. Zaslužijo posebno pohvalo in priznanje. Marjetka Hribnik, ki se je letos prvič vozila iz Domžal na gimnazijo v Kamnik, je bila najboljša dijakinja v I. b razredu, saj je

imela same odlične rede in vse leto ni niti eno uro izostala od šolskega pouka. Tudi najboljša letošnja maturantka Jana Janežič se je vsa štiri leta vozila iz Domžal. Prav dobra dijakinja prvošolka Ivanka Špenko se je s kolesom vozila iz Most, pa tudi vse leto ni izostala niti eno uro od šolskega pouka, prav tako tudi Jožica Vrhovnik iz prvega razreda, ki je hodila iz Tunjic. Še več je takih. Tretješolka Benedikta Berlec in prvošolci Nevenka Šircelj, Branislava Cedilnik, Milan Marinič, Peter Vrtačnik, Danica Tomšič... Anica Burja je prihajala iz Srednje vasi v Tuhinju, Lidija Leb pa iz Mengša, vendar sta manjkali samo po eno uro pri pouku. Najbolj zapleteno pot pa je opravil vsak dan drugošolec Anton Lebar, ki je zgodaj moral pešačiti do avtobusnega postajališča pri Lukovici, od tam z avtobusom do Domžal in naprej z vlakom v Kamnik. To pa ga ni oviralo, da ne bi med najboljšimi dijaki v razredu. Seveda pa jih je tudi nekaj, ki so radi neopravičeno izostajali, pa čeprav imajo do šole samo nekaj minut.

Na gimnaziji so razdelili spričevala dijakom 22. junija. Direktor gimnazije prof. Zvone Verstovšek je podal izčrpano poročilo o delu zavoda v preteklem šolskem letu, dijaki pa so izvajali kratek kulturni program.

Ekipe podgorških šahistov v Ljutomeru

ŠAHOVSKA KRONIKA

Podgorci — reprezentanca Kamnika

Na 14. brzopoteznem šahovskem prvenstvu mest SR Slovenije v Ljutomeru, zbralo se je 28 moštev, je Kamnik zastopala 6 članska ekipa Podgorja.

Zaradi velikega števila prijaviteljev je organizator razdelil nastopajoče v tri skupine, ki so se pomerili po Bergerjevem sistemu. Prva četverica od vsake od teh skupin se je nato uvrstila v finale.

Ekipe Podgorja je v predtekmovanju dosegla 3. mesto in se tako plasirala v finale. Zbrala je 58 % vseh možnih točk.

V finalu so se Podgorci uvrstili na 12. mesto, Kranj je dosegel 9. mesto. Na vodilni mesti pa sta se uvrstili ekipi Maribora in Ljubljane.

Podgorški šahisti Jagodic A, Jagodic, Vrbole, Trebušak, Bergant, Pelikan in Hlade so uspešno zastopali Kamnik na tem pomembnem tekmovanju. Za seboj so pustili renomirane ekipe Studencev (Maribor), Trbovelj, Slovenske Bistrice, Raven na Koroškem, Velenja, Križevcev itd.

Prizadevnim Podgorcem naše iskrene čestitke!

F. S.

Športno srečanje mladine gorenjskih občin

V počastitev dneva mladosti je občinski komite ZMS Kamnik pripravil srečanje mladine gorenjskih občin na športnem polju. Zal zamisel, ki jo je treba pozdraviti, ni v celoti uspela, ker se je tekmovanju udeležila le mladina iz Radovljice, Domžal in Kamnika.

Mladinci in mladinke so se pomerili med seboj v šahu, streljanju, rokometu, košarki, nogometu in v namiznem tenisu. Ekipe Kamnika je zmagala v šahu, streljanju, in v nogometu in si priborila skupaj 15 točk, domžalski mladinci so zbrali v vseh pano-

Srečanje v košarki med domžalskimi in kamniškimi mladinci

Ostali pa so večinoma zadnji hip odpovedali sodelovanje. Kljub temu pa je bilo srečanje zanimivo in je potekalo v pravem tovariškem, športnem vzdušju.

gah 10 točk, Radovljčani pa 7. Prehodni pokal občinskega komiteja ZMS je tako ostal doma.

F. S.

»Stok« na prvenstvu sindikatov Slovenije

V Fiesi je bilo 14. 6. — 16. 6. t. m. XX. Sindikalno prvenstvo Slovenije v šahu. Nastopilo je 19 ekip. Kamniško občino je zastopala ekipa »Stola«, ki je zasedla v zelo močni konkurenci 12. mesto. Nekatere ekipe so bile okrepljene iz več podjetij.

Najboljši v ekipi »Stola« je bil tov. Karner Marjan, ki je zbral od 18 možnih 14,5 točk na drugi deski. Organizacija prvenstva je bila odlična. Zmagala je ekipa Izvršnega sveta pred Železarno Jesenice in Tovarno avtomobilov Maribor.

B. S.

Kamnik : Domžale 37 : 27

V okviru priprav za sindikalno prvenstvo Slovenije sta se v Domžalah pomerili ekipi občinskega sindikalnega sveta Kamnik in Domžal. Igrali so na osmih deskah, vsak z vsakim. Zmagal je presenetljivo Kamnik z visokim rezultatom 37:27 in s tem osvojil

prehodni pokal, ki sta ga namenila občinska sindikalna sveta Domžale in Kamnik. Najboljši v ekipi Kamnika je bil Igor Pelikan, ki je zbral od 8 možnih 7,5 točke. Povratni dvoboj bo prihodnji teden na Duplici.

B. S.

Sodelovanje kamniške mladine z zamejsko

Na pobudo občinskega komiteja ZMS je bil v Kamniku razgovor med predstavniki kamniške mladine in organizacijo slovenske mladine s Koroške. Glede na nedavno uspelo srečanje koroških partizanov in mladine s kamniško mladino na Veliki planini so se dogovorili, da bodo navezali te-

snejše medsebojne stike. Predvsem menijo izmenjati gostovanje mladinskih kulturnih in športnih skupin. Na podlagi izdelanega programa bodo že v kratkem kamniški mladinci obiskali mladino v nekaterih krajih na avstrijskem Koroškem.

F. S.

Kamniški drobiž

● Zdaj se pa vrnimo h kamniškim zadevam. Teži nas usoda starega grada in njegovega gostišča. Ta prelepa izletna točka nad samim mestom bi morala biti naš ponos. Kako radi so še pred leti izletniki obiskovali razvaline gradu, kjer je nastajalo prvo glavno mesto Kranjske, še pred Ljubljano. Takrat so morali še precej preprosto oskrbovati planinsko postojanko s pijačo in jedačo. Včasih so morali valiti po strmini sode z vinom do vrha, jestvine pa prinašati v koših. Danes pripeljejo kamioni vse potrebščine prav do doma, žičnica je prevažala gradbeni material prav na delovno mesto, ko so zidali novo poslopje. Izletniki se z lastnimi vozili lahko pripeljejo tik pod vrh. Vsi pogoji so ustvarjeni, izletniki morajo samo vnaprej vedeti, da jih čaka prijazen sprejem in dobra postrežba. Ali bomo znali to urediti še v letošnjem letu?

● Turistično društvo je pokrenilo akcijo za zbiranje prispevkov za postavitev spomenika pesniku Antonu Medvedu. Kamnik ima toliko lepih predelov in parkov, pa nobenega spomenika zaslužnim možem, ki so pomagali graditi slovensko kulturo. Med njimi je brez dvoma pomemben pesnik in dramatik Anton Medved, čigar stoletnico rojstva bomo praznovali prihodnje leto. Spomenik bi postavili v parku ob Medvedovi ulici, osnutek pa je izdelal akademski kipar Leon Homar. Ali bo akcija našla pri Kamničanih ugoden odziv? Vzpodbuda, ki jo je dalo Turistično društvo, zasluži pohvalo. Se vedno pa čakamo, kdo bo dal naročilo ali privolitev, da se vzida spominska plošča na rojstno hišo Jurija Japlja. Spominsko ploščo je dal izdelati pokojni zdravnik dr. Julij Polec, hranijo pa jo v šoli Fran Albreht. Zdaj, ko prezidavajo spodnje prostore v trgovski lokal in urejajo nov vhod v hišo, bi lahko vzidali ploščo.

● Koliko sreče, zadovoljstva in pomirjujočega užitka po napornem

devnem delu lahko najde človek na vrtu med cvetjem in sadnim drevjem.

Zato ljubitelji cvetja tekmujejo, kdo bo lepše okrasil okna in vrt. Zlasti posestniki novih hiš si vneto prizadevajo, da bi čim lepše in prijetneje uredili okolico hiše. Nekateri iščejo vzpodbude in nasvetov v strokovnih revijah, drugi pokličejo na pomoč strokovnjake. Menimo, da bi na skladnost in ureditev vrtov morali gledati že takrat, ko planiramo nova naselja. Le pogledimo na nova gradbišča na Zapriskem polju! Kako so ponekod razmetane hiše in kako malo je pogojev, da se med visokimi zidovi, med dovozi in dvorišči napravijo čedne vrtno gredice in cvetlični nasadi. Koliko nevolje i razočaranja bi si prihranili, če bi pri razdelitvi zemljišča že vnaprej mislili tudi na vrtove. Koliko lepša in prijetnejša bi bila lahko nova naselja zasebnih hiš ali pa blokovski predeli. Z novimi zgradbami naj tako kot je bil lani novi blok ob bi bila obenem urejena tudi okolica, Ljubljanski cesti, kjer ima Kočna obe trgovini. V urejenem mestu ne sme biti več takih primerov zapuščenosti in zanemarjenosti, kot so bili do nedavno med bloki na Grabnu in v Zupančičevi ulici.

● Na Titovem trgu ureja trgovsko podjetje Kočna vse pritrčene prostore nekdanjega Grajskega dvora vtektično trgovino. Ali ne bi bilo lepo in v skladu z zgodovinsko tradicijo, če bi se tudi trgovina imenovala »Grajski dvor«?

● Sprevodniki na avtobusih so dobili avtomatično napravo za izdajo voznških listov. Zdaj so prepasani čez obe rameni in opremljeni kot astronauti. Kako se bodo počutili poleti v tem silnem jermenju, saj jim bodo za nočne vožnje morali dodati še nočne svetilke, da bodo mogli razbrati številke na avtomatični številnici. Ni napredka brez žrtev.

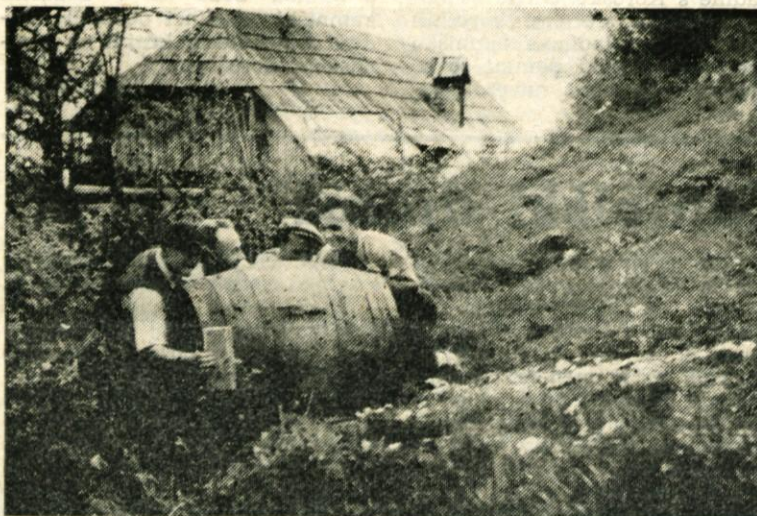
Lov na pomaranče

Stari župnik Auguštín Šinkovec, ki se je rodil leta 1861 v znani Šinkovčevi hiši na Sutni, zdaj Kidričeva cesta 24, je dolgo služboval v Škofji Loki. Umrl je leta 1926 in je pokopan na Žalah. Vsako leto je 4. maja, na praznik zaščitnika gasilcev sv. Florijana prišel v Kamnik in obiskal Stari grad. Do smrti ni opustil te navade. Zjutraj je od Pod skale krenil po kolovozu, ki vodi proti Potoku, in zavil na desno čez Škripavec na Stari grad. To je stara pot, ki je tudi najkrajša. Med potjo si je vsakokrat nabral zdravilnega »valdmajstra« (broščnica ali dišeča perla — latinsko *Asperula odorata*), češ da je to najboljši čaj za prehlad in dobro počutje. Potem se je ustavil pred gozdarsko kočjo, sedel na trato ali na klop in obujal spomine iz mladostnih dni. Takole je povedal: Na Florjanovo so vsako leto hodili Kamničani z otroki po poti od Pod skale čez Škripavec na Stari grad. S seboj so vedno nosili pomaranče, ki so jih pred gozdarsko kočjo spuščali

po bregu, da so se otroci kotalili po strmini za njimi. Premožnejši so prinesli polne košare. Seveda so se otroci že od spomladi veselili tega dne. Bil je mnogo zabave za stare in mlade.

Tako je »Sinkovčev gospod«, kakor so mu v Kamniku rekli, vsako leto enkrat na Starem gradu obudil spomine na otroška leta. Lov na pomaranče je bil torej še v navadi pred sto leti. Žal ne moremo več ugotoviti, kdaj je ta navada prenehala.

Marsikateri tak dogodek bo utonil v pozabo, če ga ne zapišemo in ohranimo v tisku. Kar je natisnjeno, ostane za vedno. Še tako neznatni in na videz nepomembni dogodki utegnejo kdaj prav priti zgodovinarjem in raziskovalcem življenja naših prednikov. Kamniški Občan bo take zgodovinske drobtine rad objavil. Zapišite dogodke iz preteklosti, ki ste jih slišali od starejših ljudi in jih pošljite uredništvu, da jih rešimo pozabe!

Tako so véasih valili sode vina na Stari grad

Razpoznavanje kamniških ulic?

● **Zamotano vprašanje razpoznavanja po kamniških ulicah** so rešile karte, ki jih je izdalo komunalno podjetje. Toda o tem na drugem mestu. Nekaj drugega nas tare. Res je, da ima zdaj vsaka pot in vsaka uličica svoje ime, čeprav vključuje ponekod samo po tri ali štiri hišne številke. Tako je prav, zaradi reda in razpoznavanja na terenu. V mestu pa stvar ni tako enostavna. Pravi sicer, da je to v skladu s predpisi, kljub temu pa vzbujajo upravičene pomisleke. Opustili smo namreč imena ulic, ki nimajo hišnih števil. Celo na glavnem trgu. Tako je na primer nekdanja Gregorčičeva ulica postala ulica brez imena, sosednja Vodnikovo ulico pa smo poimenovali v Gregorčičevo. Zakaj smo degradirali Vodnika v korist Gregorčiča, bo slej ko prej ostalo nepojasnjeno. Tako imamo zdaj Gregorčičevo ulico, ki je bivša Vodnikova ulica in je vzporedna bivši Gregorčičevi ulici. Le-to smo zdaj podaljšali onstran trga, tako da imamo sredi mesta dve ulici brez imena. Ko so zdaj preuredili bivši Grajski dvor in trgovski lokal, so napravili vhod za stanovalce prvega nadstropja iz ulice brez imena ali bivše Gregorčičeve ulice. Morda bo na tekočem traku zidav in prezidav v tej ulici brez imena nastala še kakšna hišna številka. Ali bomo is-

kali novo ime, ko smo že svoj čas zavrgli enostavno možnost, da vsaka ulica, uličica in prehod v središču mesta obdrži svoje ime, čeprav je s prezidavami ali rušenji izgubila hišne številke. Zgodovinskemu razvoju ne smemo delati sile in z novotarijami povzročati zmede. Zakaj je ozka ulica ob nekdanjem kamniškem mestnem obzidju izgubila svoje ime in postala ulica brez imena? Do novega preimenovanja ulic je bila Slakarjeva ulica, po zaslužnem šolniku in mecenu, ki se je rodil v sedanji Mesnerjevi hiši. Zdaj moramo to ulico imenovati: ulica med Mesnerjevo hišo in Malograjskim dvorom ali pa: prehod med Tomšičevo in Maistrovo ulico. Ali je to bolj praktično kot pa enostavno Slakarjeva ulica?

OSMRTNICA

Tragično je umrla pod nerazumljivim udarcem usode Anica Atelšek, uslužbenka v bifeju samopostrežnice na trgu talcev v Kamniku. Zaradi njene uslužnosti, ljubeznivosti in poštenosti so jo cenili vsi v podjetju in številni gostje. Vsem, ki so jo poznali bo ostala v lepem spominu.

KAMNIŠKA KRONIKA

ZA MESEC APRIL 1968

ROJSTVA:

Sušnik Erika z Gozda.

POROKE:

Blaž Francišek iz Zg. Brnika, kmet, star 40 let, in Košir Julijana s Klanca, delavka, stara 35 let;

Gerdej Rudolf iz Čečovelj, Ravne na Koroškem, osebni upokojenec, star 63 let, in Brelih Cecilija z Jesenic, delavka, stara 53 let;

Lovše Franc iz Domžal, avtomehaničar, star 24 let, in Konjar Marta iz Šmarce, delavka, stara 19 let;

Peterlin Emil s Križa, avtomehaničar, star 25 let in Kepic Albina iz Most, krojačica, stara 25 let;

Pavc Alojz iz Ljubljane, varilec, star 25 let, in Pirnar Ivana iz Kamnika, uslužbenka, stara 22 let;

Sedlar Franc iz Nožic, avtomehaničar, star 23 let, in Jerman Amalija iz Ljubljane, krojačica, stara 20 let;

Skrjanc Stanislav iz Vrha, kmet, star 29 let, in Klemen Valentina iz Cirkuš, kmečka delavka, stara 31 let.

SMRTI:

Hribar Anton iz Velike Lašne, upokojenec, star 67 let; Hribar Lovrenc s Križa, prevžitkar, star 78 let; Kemperle Alojz iz Stahovice, osebni upokojenec, star 73 let; Korošec Marija iz Kostanja, delavka, stara 31 let; Kosirnik Franc iz Tunjic, tesar, star 30 let; Knavs Marija iz Šmarce, družinska upokojenka, stara 72 let; Matjan Marija iz Smartna, prežitkarica, stara 81 let; Petek Janez iz Tunjic, posestnik, star 86 let; Pirc Valentina iz Podstudenca, zidar, star 22 let; Strgar Neža iz Smartna, prežitkarica, stara 28 let; Simec Jožef iz Studenc, kmet, star 66 let; Trbovšek Marija z Duplice, invalidska upokojenka, stara 81 let; Windsch nurer Anton iz Kamnika, osebni upokojenec, star 74 let; Zorman Franciška iz Šmarce, gospodinja, stara 73 let.

ZA MESEC MAJ 1968

ROJSTVA:

Cibašek Izidor iz Lok.

POROKE:

Cevc Albin iz Šmarce, tkalski mojster, star 25 let in Osolnik Ana iz Duplice, tkalka, stara 21 let; Goltes Ivan iz Kamnika, osebni upokojenec, star 53 let in Stele Jožefa iz Kamnika, stara 39 let; Kemperle Janez iz Zg. Stranj, delavec, star 25 let in Jagodic Antonija iz Lenarta na Rebri, kmečka delavka, stara 19 let; Kotnik Bogomir iz Vrhpolja, delavec, star 21 let in Kamin Olga iz Duplice, delavka, stara 23 let; Nadvežnik Matija iz Šmiklavža, mizar, star 27 let in Kuhar Ana iz Krivčevega, delavka, stara 28 let; Novak Pavel iz Kamnika, strojni tehnik, star 25 let in Avguštín Natalija iz Kamnika, delavka,

stara 18 let; Pirc Janez iz Tunjiske mlake, delavec, star 29 let in Krznar Franciška iz Kamnika, delavka, stara 27 let; Repanšek Mirko iz Kamnika, ključavničar, star 34 let in Ivnik Silva iz Motnika, delavka, stara 37 let; Sušnik Maks iz Podstudenca, šofer, star 26 let in Tovornik Marija iz Jeranovega, trgovska pomočnica, stara 18 let; Simenc Anton iz Zg. Stranj, delavec, star 27 let in Golob Ana iz Zupanjih njiv, delavka, stara 25 let; Skrijanc Stanislav iz Most, šofer, star 25 let in Uršič Ana iz Vrhpolja, prodajalka, stara 22 let; Trebušak Janez iz Bele, šofer, star 26 let in Baloh Stanislava iz Špitaliča, gospodinjska pomočnica, stara 18 let.

SMRTI:

Ajdovec Jožefa iz Kamnika, družinska upokojenka, stara 84 let; Ambrož Ferdinand iz Kamnika, osebni upokojenec, star 59 let; Kante Ana iz Nevelj, gospodinja, stara 53 let; Juhant Anton iz Komenske Dobreve, tesarski pomočnik, star 55 let; Kuhar Jakob iz Zakala, osebni upokojenec, star 59 let; Kuhar Ivana iz Šmarce, gospodinja, stara 73 let; Kregar Ana iz Stolnika, gospodinja, stara 66 let; Lenarčič Jožef iz Šmarce, osebni upokojenec, star 72 let; Petek Marija iz Tunjic, gospodinja, stara 82 let; Prelesnik Marija iz Gozda, gospodinja, stara 70 let; Rojc Anton iz Kamnika, mizar, star 75 let.

SMRT KAMNIČANA NA GORENJSKEM

V Breznici na Gorenjskem je 22. marca umrl Leopold Mejač, glasbenik, umetnik na orglah in voditelj mnogih pevskih zborov. Dalj časa je služboval tudi v Beogradu in Sremski Mitrovici. Rodil se je leta 1908 v Nevljah. Zanimivo je, da je Leopold umrl prvi od 13 otrok iz Mejačeve družine, od katerih ima najstarejši 76 let, najmlajši pa 55.

PREKLIC

Dne 9. marca 1968 sem izrekel žaljive besede proti tov. Albinu Kladniku, kar obžalujem.

Mirko Kregar,
Volčji potok 8

»KAMNIŠKI OBCAN« — glasilo SZDL občine Kamnik. — Urejuje uredniški odbor. — Glavni urednik France Svetelj, tehnični urednik Avgust Novak. — Izhaja enkrat mesečno — Uredništvo in uprava: Delavska univerza, Kamnik, Kidričeva ulica (Zdravstveni dom). Tiska tiskarna CZP »Kočevski tisk« v Kočevju.

Dopisuj v
svoj list